Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1835 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 24 martie 1955

TINERETUL MARII UNIUNI SOVIETICE

TINEREŢII îi sînt proprii visurile, năzuinţa de a săvîrşi fapte mari, îndrăzneţe. Tinerei generaţii a Ţării Socialismului i-a fost dată cea mai minunată misiune — aceea de a contribui la făurirea idealului de veacuri al omenirii — societatea comunistă. De această sarcină, scumpă întregului popor sovietic, sînt legate toate gîndurile, toate visurile şi năzuinţele tinerilor sovietici. Aceasta reprezintă pentru el adevărata fericire, marea fericire a creaţiei, a victoriilor dobîndite prin muncă dîrză, plină de abnegaţie.

Mari acţiuni menite să facă viaţa oamenilor muncii mai frumoasă şi mai îmbelşugată, se înfăptuiesc acum în Uniunea Sovietică sub conducerea înţeleaptă a Partidului Comunist.

Intinderi uriaşe de stepă, nu de mult încă pustii, se prefac în pămînturi roditoare care dau ţării recolte nemaiîntîlnite. Se înalţă uzine uriaşe din care vor ieşi cu o repeziciune pe care nu o cunosc nici cei mai iscusiţi zidari, clădiri întregi, întreprinderi, case de locuit confortabile. Porumbul, această plantă preţioasă care înseamnă o considerabilă ridicare a productivităţii creşterii animalelor, adică mai multă carne, mai mult lapte, mai multe ouă, trece de vechea sa graniţă, cucerind noi terenuri spre nord, pînă dincolo de cercul polar.

In toate aceste acţiuni, tineretul sovietic se află în primele rînduri. Nu există chemare a partidului, la care să nu răspundă de îndată inimile înflăcărate ale comsomoliştilor, ale tinerilor sovietici.

Cu o lună în urmă, Comitetul Central al U.T.C.L. a adresat comsomoliştilor şi tineretului de la sate, chemarea de a porni la lupta pentru îndeplinirea hotărîrilor Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S., pentru recolte bogate de porumb. In îndepărtata regiune Arhanghelsk, unde porumbul a fost însămînţat pentru prima oară anul trecut, s-au format deja 400 echipe comsomoliste de tineret care studiază agrotehnica cultivării porumbului, pregătesc ogoarele pentru însămînţări. Comsomoliştii şi tineretul din raionul Djilikulsk — R.S.S. Tadjikă — au hotărît să strîngă în timpul verii două recolte de porumb de pe o suprafaţă de 169 ha.

In munca pentru îndeplinirea hotărîrilor Plenarei din ianuarie, tinerii din industria grea dau un ajutor de seamă agriculturii. La uzina „Rostselmaş" din Rostov-pe-Don, din iniţiativa tineretului, colectivul secţiei de combine pentru recoltarea porumbului a hotărît să livreze anul acesta o mie de maşini peste plan.

Nenumărate asemenea exemple vorbesc despre elanul cu care se dăruiesc tinerii sovietici muncii lor creatoare, despre dorinţa lor fierbinte de a nu precupeţi nimic pentru fericirea marelui popor sovietic.

Tînăra generaţie a Ţării Socialismului — ţara în care uriaşa energie a atomului este pusă în slujba vieţii, a oamenilor, ţara care construieşte comunismul — iubeşte cu pasiune pacea. De pace se leagă toate năzuinţele sale, planurile sale de viitor, de la visul trezirii la viaţă a pămînturilor înţelenite care se înfăptuieşte în zilele noastre, pînă la visul — mai îndepărtat dar nu nerealizabil — al zborului pe alte planete. El va şti însă, dacă va fi nevoie, să apere cu dîrzenie pacea cucerită prin grele sacrificii de către oamenii sovietici. „Tineretul sovietic, — a spus la un miting ţinut în oraşul Minsk, studenta Gorbaciova de la Institutul Politehnic Bielorus, — îşi iubeşte neţărmurit de mult patria. Aţîţătorii americano-englezi la un nou război să nu uite că în piepturile tinerilor noştri bat inimile fierbinţi ale eroilor Marelui Război pentru Apărarea Patriei şi că mii de fii şi fiice credincioase ale poporului muncitor sovietic vor repeta la nevoie faptele lor vitejeşti".

Tineretul sovietic, gloriosul Comsomol leninist s-a aflat întotdeauna în primele rînduri ale tineretului lumii în lupta pentru menţinerea şi consolidarea păcii. Nu a existat acţiune a Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat sau a Uniunii Internaţionale a Studenţilor, închinată acestui nobil scop, la care să nu fi participat activ tineretul Uniunii Sovietice.

Tinerii sovietici, ca şi tinerii cinstiţi de pretutindeni se pregătesc acum pentru marea sărbătoare a păcii şi tinereţii de la Varşovia — cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie.

Năzuinţele comune, lupta comună pentru pace au legat strîns tineretul din toate ţările de minunatul tineret sovietic. Prietenia aceasta închegată în luptă devine pe zi ce trece tot mai puternică. Tinerii din numeroase ţări îşi trimit reprezentanţii să viziteze Uniunea Sovietică, găzduiesc cu bucurie în ţara lor delegaţii ale tineretului sovietic prieten. Sportivii sovietici s-au întîlnit în nenumărate rînduri, în întreceri prieteneşti cu sportivii de peste hotare. Cît de numeroase sînt aceste întîlniri ne arată următoarea cifră: în anul 1954, la fiecare 36 ore, Uniunea Sovietică era părăsită de o delegaţie sportivă sovietică, care pleca în străinătate, sau primea o delegaţie sportivă de peste hotare. Numeroşi tineri sau colective întregi din Uniunea Sovietică poartă corespondenţă cu tineri din ţările de democraţie populară şi din alte ţări. Schimbul tot mai intens de scrisori, darurile, sînt o expresie grăitoare a dragostei şi prestigiului de care se bucură tînăra generaţie a Ţării Socialismului în rîndul întregului tineret al lumii.

In aceste zile de primăvară, tinerii cinstiţi din întreaga lume sărbătoresc Săptămîna Mondială a Tineretului, săptămîna prieteniei şi unităţii lor în lupta pentru pace şi un viitor mai bun. Privirile lor se îndreaptă cu dragoste şi admiraţie spre cel mai fericit tineret din lume — tineretul sovietic, spre glorioasa sa organizaţie, Comsomolul leninist, al cărui exemplu luminos îi însufleţeşte, le dă tărie în luptă, încredere în victorie.

Pentru tineretul ţării noastre, constructor activ al socialismului, tineretul sovietic, Comsomolul, constituie un minunat model în întreaga sa viaţă şi activitate. De la tinerii constructori ai comunismului învaţă tinerii din patria noastră zi de zi. In inimile tinerilor din Republica Populară Romînă trăiesc chipurile tinerilor eroi ai poporului sovietic. Ei năzuiesc să devină la fel de viteji, neţărmurit de devotaţi Patriei şi cauzei partidului, neînfricaţi în luptă, dîrzi şi plini de perseverenţă în muncă.

Minunatul tezaur de experienţă a tineretului sovietic, a Comsomolului, ajută tinerilor muncitori, ţărani muncitori, intelectuali din ţara noastră să dobîndească succese însemnate în munca lor, să slujească mai bine patriei, construirii socialismului. Din acest izvor nesecat de experienţă învaţă activiştii utemişti cum să educe tînăra generaţie în spirit socialist. In orice domeniu ar lucra, tineretul nostru simte în tineretul sovietic un prieten şi un sfătuitor încercat.

In Săptămîna Mondială a Tineretului, tineretul nostru poate asculta conferinţe despre viaţa şi activitatea minunată a tineretului Ţării Socialismului, avînd astfel prilejul să cunoască noi aspecte din viaţa tinerilor constructori ai comunismului. Aceasta constituie o nouă manifestare a dragostei fierbinţi pe care o poartă tineretul romîn gloriosului tineret sovietic, exemplu înaintat pentru tineretul din toate ţările lumii.

Ştafeta însămînţărilor

DEVA (de la corespondentul nostru).

22 martie 1955. Un călăreţ îşi goneşte calul pe străzile oraşului Haţeg. Calul e împodobit cu rămurele verzi, călăreţul poartă o eşarfă roşie pe care sînt scrise cuvintele: „Vom termina la vreme muncile agricole de primăvară", De pe toate drumurile au intrat în oraş ba călăreţi, ba un om pe bicicletă, iar de undeva a venit în goană chiar o motocicletă. Şi toţi s-au întîlnit în acelaşi loc, la aceeaşi oră, în faţa sfatului popular raional, unde se adunaseră atîţia oameni, ca la o mare sărbătoare. Cei sosiţi de pe drumurile raionului s-au aşezat în rînd şi au început să vorbească.

„...67 de pluguri — a spus tînărul din Silvaş — au ieşit în dimineaţa aceasta pe cîmp, 36 de tineri au ieşit la curăţatul şi stropitul pomilor. S-au încheiat 366 de contracte de întrecere patriotică între ţăranii muncitori şi 12 circumscripţii ale comunei noastre s-au angajat în întrecere patriotică.

...O fată din Sîntămăria-Orlea citind mesagiul, a spus printre altele:

...349 de atelaje au ieşit la cîmp azi dimineaţă. S-au cărat la cîmp 583 tone de bălegar, s-au plantat 120 de puieţi, s-au desţelenit 119 hectare. 106 tineri din comuna noastră îşi vor însămînţa cartofii şi porumbul în cuiburi aşezate în pătrat.

...„Călăreţul sosit din Toteşti a raportat că ţăranii muncitori din această comună s-au angajat să obţină în anul acesta recolte bogate de porumb şi cartofi prin însămînţarea în cuiburi aşezate în pătrat a unei suprafeţe de 50 hectare. In dimineaţa acestei zile, campania muncilor agricole de primăvară a fost începută.

După ce au vorbit toţi mesagerii acestei ştafete, secretarul sfatului popular raional care se afla printre cei care-i întîmpinaseră, a vestit că 'n prima zi a campaniei de însămînţări în tot raionul au ieşit la cîmp 1125 atelaje, şi s-au însămînţat 40 de hectare. In această socoteală însă nu au intrat şi ogoarele însămînţate în toamnă, grăpate acum, nici pomii şi nici păşunile curăţate. Aceasta a fost ziua deschiderii campaniei muncilor agricole de primăvară în raionul Haţeg.

Milioane de semnături pe Apelul Păcii

In întreaga ţară continuă să se desfăşoare campania de strîngere a semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

In regiunea Piteşti peste 5.600 de echipe au strîns, pînă la 22 martie aproape 600.000 de semnături. In oraşul Cîmpulung şi în 27 de comune din raionul Slatina, toţi cetăţenii şi-au pus semnăturile pe Apelul de la Viena.

In regiunea Piteşti au fost realese 1443 de comitete de luptă pentru pace. La adunările care au avut loc cu acest prilej sute de mii de cetăţeni, vîrstnici şi tineri, s-au angajat să-şi întărească semnăturile pe Apel, dobîndind noi succese în muncă.

In regiunea Suceava, Apelul a fost semnat pînă în prezent de peste 460.000 de cetăţeni. In raionul Botoşani au semnat Apelul mai mult de 80.000 de cetăţeni de diferite profesii.

Pînă în prezent, în regiunea Arad, Apelul Păcii a fost semnat de peste 403.000 de cetăţeni. Numai în oraşul Arad au fost strînse peste 78.000 de semnături. In raioanele Chişineu-Criş şi Arad numărul celor care au semnat Apelul Păcii se ridică la 135.655 de cetăţeni.

(Agerpres)

In Scorniceşti s-au aprins becurile

Pe zi ce trece sarcinile planului de electrificare a ţării sînt traduse în viaţă. Astfel de curînd s-a aprins lumina electrică în comuna Scorniceşti, raionul Slatina. Mînat de puterea unui motor de 50 C.P. dinamul uzinei care are o capacitate de 400 kw. furnizează curent atît pentru iluminatul şoselei cît şi pentru casele ţăranilor muncitori din această comună.

Deocamdată lumina electrică a fost instalată în clădirile instituţiilor din comună şi la gospodăria agricolă colectivă. In curînd însă vor avea curent electric şi casele colectiviştilor Andruţă Ceauşescu, Melinte Lăzărescu şi în ale celorlalţi colectivişti şi ţărani muncitori din întreg satul.

Pentru realizarea acestor lucrări de electrificare au dat un preţios concurs muncitorii de la I.R.C.L. Piteşti, cei de la Intreprinderea comunală Slatina şi cei din telecomunicaţii, la care s-a alăturat sprijinul permanent al ţăranilor muncitori.

Corespondent
M. DUMITRAŞCU

TEXTILISTE, LUCRAŢI CA EA!

Mă rog, încearcă să vorbeşti pe îndelete cu Domnica în timp ce lucrează. Sigur, ai să zici că nu se poate, că n-ai s-auzi nimic de uruitul sutelor de războaie. De fapt, ai încerca aproape degeaba chiar dac-ar fi asemenea linişte încît ai putea să auzi musca zburînd. Degeaba, pentru că Domnica-i tăcută. Tăcută şi sfioasă. Aşa că, noroc de zgomot: o vezi urmărindu-şi cele 6 războaie la care lucrează cu o privire de stăpînă, liniştită şi demnă — ai putea spune chiar majestuoasă — şi nici nu îndrăzneşti să-ţi închipui că Domnica e timidă.

O vezi acum înaltă şi voinică. Dar cînd a venit în uzina „30 Decembrie" din Arad, acum doi ani şi jumătate, după ce terminase şcoala profesională, nu era decît o fetiţă de 16 ani. A crescut sub ochii celor de aici, străbătînd, în aceşti doi ani şi jumătate, calea care duce spre titlul de fruntaş în producţie; şi-a cucerit în asemenea măsură dragostea şi încrederea tinerilor, încît a fost aleasă secretara biroului organizaţiei de secţie U.T.M. şi membră a comitetului U.T.M. de uzină.

. . . .

Orice ar fi acum, cu doi ani şi jumătate în urmă Domnica nu era totuşi decît o fetişcană despre care te întrebi dacă să-i dai ori nu pe mînă un război de ţesut. Şi, fiindcă i-au dat, Domnica a arătat că ştie să umble cu el. Repede, chiar foarte repede, Domnica a început să îndeplinească norma, s-o depăşească. Şi asta, şi mai ales faptul că devenise adevărată stăpînă a maşinilor ei, că se pricepea să le afle orice stricăciune şi să le pornească iar, a făcut ca toată lumea s-o privească altfel. Fetele îi cereau ajutorul şi Domnica li-l dădea bucuroasă. Nu trecuse decît un an de cînd venise în uzină şi a devenit ajutoare de maistru.

Dar în viaţă căile nu sînt întotdeauna netede. Domnica a întîlnit indiferenţa unora; s-a întîmplat s-o privească dezaprobator cîteva lucrătoare codaşe cărora nu le convenea cîte o observaţie a ei, iar maistrul cel tînăr îi mai spunea uneori cîte o glumă nepotrivită. Domnica a dat înapoi şi nu le-a zis nimic acestora. (Acum, dacă-i aminteşti de ce a fost atunci, Domnica se înroşeşte de ruşine)... De la maşinile ei — ceasuri să le zici, nu războaie — a fost mutată în fundul sălii, la patru războaie care nu mergeau bine. Nici o muncitoare nu izbutea să-şi îndeplinească norma cu ele; ba se strica ceva, ba se rupeau firele. Domnica s-a dus acolo ca lîngă nişte cîini care vezi că au botniţă şi totuşi te temi că o să te muşte. Le-a pornit, ascultîndu-le unul cîte unul. Băteau neregulat, ca inima unui bolnav de cord, împrăştiind nori de praf şi de scamă. Aşa că, în prima zi şi pe urmă într-a doua şi într-a treia, Domnica a fost nevoită să coboare din galeria fruntaşilor în cea mai puţin plăcută a muncitorilor care nu-şi îndeplinesc norma.

Poate tocmai faptul că fusese laşă odată, că dăduse înapoi, a făcut-o să nu-şi mai ierte nici o şovăire. Poate că fără să-i fie destul de limpede încă, Domnica a simţit că răspunde de un post de luptă pe care n-are dreptul nicidecum să-l cedeze.

A controlat piesă cu piesă, şurub cu şurub. Maşinile nu erau proaste; erau numai neîngrijite, murdare, nereglate. Peste puţin timp au fost puse la punct. Domnicăi îi plăcea să se sprijine de zid şi să le asculte bătaia. Chiar dacă nu privea într-acolo, ştia ori de cîte ori se întîmpla ceva. Simţea în auz, aşa cum simte medicul pulsul bolnavului, nu numai la încheietura mîinii, ci doar trecîndu-i degetele peste tîmple. Aşa că, atunci cînd a trebuit să părăsească „fiarele îmblînzite", cărora le scosese botniţa, ca să se mute în altă parte la 5 şi apoi la 6 războaie, Domnicăi i-a părut totuşi rău.

Cînd vorbeşti despre Domnica şi cauţi adjective pe care să le alături numelui ei, primul care-ţi vine în minte e cel de „gospodină". Bineînţeles, cei care au despre acest cuvînt o noţiune limitată la femeia cu şorţ şi cu tulpan, robotind cît e ziua de lungă printre crătiţi, au de ce să fie decepţionaţi. Dar cuvîntul de gospodină înseamnă mult mai mult. Domnica încă nu-i măritată, la casa ei, n-are bărbat de îngrijit şi copii de crescut. Ea îşi gospodăreşte însă cu pricepere demnă de invidiat întreaga viaţă, folosindu-se de mîinile îndemînatice, dar mai ales de mintea ei limpede, capabilă să păstreze direcţia pe drumul vieţii. De pildă, la locul ei de muncă, între cele 6 războaie, Domnica nu-i o oarecare, care vine la o anumită oră, munceşte ce munceşte cu ochii la ceas şi peste 8 ore pleacă, respirînd uşurată, la treburile ei. Indată ce a venit la lucru, locul ei este aici, între maşini, şi nu altundeva. Aici e gospodăria ei. E drept, poartă şi ea şorţ de ţesătoare şi basma de protecţie. Dar...

Vine cu 20 de minute mai devreme, pentru ca în clipa cînd sună sirena, munca să poată începe îndată. Pînă atunci, aduce bobine pentru toate războaiele ei, le sortează, punîndu-şi-le la îndemînă, ca să nu trebuiască să piardă timpul mai pe urmă.

● Unii se trezesc dimineaţa tîrziu, se grăbesc spre fabrică, ajung în clipa cînd sună sirena şi pierd apoi o mulţime de timp pregătindu-se să înceapă munca. Domnica nu face aşa; ea vine la fabrică cu 20 de minute înainte de începerea lucrului, îşi curăţă maşina, pregăteşte bobinele, în aşa fel încît odată cu sunetul sirenei, îşi poate începe activitatea.

● O ţesătoare parcurge zilnic cîţiva kilometri pentru a controla funcţionarea războaielor. O ţesătoare bună cum e Domnica ştie că poate realiza două lucruri dintr-o dată: în timp ce trece prin faţa războaielor, curăţă firele volante de pe ţesătură, iar cînd ajunge în spatele lor, curăţă urzeala de scamă. Ea economiseşte astfel timpul, face un efort mai mic şi dă produse de calitate superioară.

● Războaiele stau şi minutele trec degeaba dacă nu ştii că, atunci cînd s-au defectat mai multe războaie, trebuie să le repari întîi pe cele cu defecte mai mici, în aşa fel încît să stea cît mai puţine. Domnica ştie însă acest lucru şi de aceea războaiele ei lucrează aproape fără întrerupere.

(DIN TEZAURUL DE FAPTE MICI CARE SPORESC PRODUCTIVITATEA MUNCII)

Fiecare mişcare, fiecare gest al Domnicăi e gîndit, studiat în cele mai mici amănunte, fiecare clipă e socotită, astfel încît productivitatea muncii să fie cît mai mare. In drumul ei printre războaie nu se întoarce, nu-şi pierde continuitatea. Cînd face marşrutul, ea ştie că poate să mai facă ceva care o va ajuta să economisească timp şi să dea produse de calitate superioară: în drum, curăţă de scamă firele de urzeală din spatele războaielor. Cînd trece printre războaiele care stau faţă în faţă pe două rînduri, Domnica are grijă să cureţe firele volante de pe ţesătură. De fapt, asta n-ar fi obligaţia ei: toată lumea ştie doar că în uzinele textile „30 Decembrie" există o secţie de repansat. Dar ce altceva decît grijă şi ochi de gospodină — de gospodină care ştie că are grijă de avutul ei şi al tovarăşilor — dovedeşte Domnica?

Contează mult, e adevărat, calmul şi chibzuinţa, spiritul ei gospodăresc. Dar dacă s-ar fi mulţumit cu atît, Domnica n-ar fi fost astăzi ţesătoare fruntaşă. A ştiut că nu-i deajuns ce a învăţat în şcoala profesională şi a învăţat mai departe. Şi-a însuşit temeinic, idee cu idee, instructajul de aplicare a metodei Kovaliov şi a aflat cum se schimbă în mod raţional suveica, în aşa fel încît această operaţie să-i ia numai trei sau patru secunde. A învăţat ce trebuie făcut atunci cînd se întîmplă să se defecteze odată mai multe războaie şi acum le repară întîi pe cele cu defecte mai mici, lăsînd pe urmă ceea ce e mai greu, pentru ca să nu stea mai multe oprite, să nu se piardă zeci de metri de pînză.

...Lucruri mici, simple, dar cîte minute, ceasuri, zile, economisesc ele?...

Domnica — spuneam la început — e tăcută, sfioasă, modestă. Nu-i vine să se laude. N-ar spune nimănui neîntrebată — doamne fereşte — că de mai bine de un an — din ianuarie 1954 — de cînd a obţinut titlul de fruntaşă în producţie, l-a păstrat cu cinste, că depăşeşte norma în fiecare lună cu 18 la sută şi dă produse de calitatea întîia în medie de 93 la sută. Cum i-ar veni ei să povestească aşa, tam-nesam, că în luna februarie a dat peste plan 253 metri liniari ţesături de calitate superioară?

Ea nu vorbeşte niciodată despre ea, despre munca ei, nu-i plac frazele răsunătoare (de aceea şi şedinţele pe care le conduce ea nu se lungesc peste măsură). Dar cu toate că nu-i place vorbăria — sau poate mai ales pentru asta — Domnica ştie ce are de făcut şi pentru ce munceşte. Ii place, cînd pleacă din secţie, să se oprească în dreptul baloturilor de pînză şi să recunoască munca ei. Ii place să facă asta şi pe stradă, în magazine, peste tot. Şi cu cît vede mai multe, cu atît se bucură mai tare... Ce bucurie mai mare poate fi decît să ştii că ai îmbrăcat cu mîinile tale sute şi mii de oameni?

Despre toate astea n-a vorbit nimănui şi n-a scris nici acasă, la întovărăşire la Lugoj, părinţilor ei, dar e drept că i-ar place să se afle. Poate că o să le spună cînd s-o duce acasă, sau mai degrabă cînd vor mai veni ei să vadă ce le mai face fata. N-au griji cu ea, că o ştiu de fată cuminte şi serioasă şi deşi cîştigă binişor — 8—900 de lei pe lună — au văzut că nu-i nici risipitoare.. Dar oricum, parcă tot îi mai bine să se mai ducă pe la ea, să mai vadă cu cine se plimbă şi cu cine se duce la cinema, că de, în Arad vin mereu filme noi şi Domnica zice că nu-i şade bine unei secretare de U.T.M. să nu fie la curent cu spectacolele...

...Nu, să n-aibă nici o grijă părinţii Domnicăi Bocancea: fata lor nu-i face de ruşine. E mîndria uzinei, şi tovarăşilor prietenia ei le face cinste.

IOAN HENŢIU
ILEANA RACOVIŢA

SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ A TINERETULUI

Dragoste fierbinte pentru viaţă, pentru pace

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru). — Peste 10.000 de elevi şi eleve din şcolile medii şi elementare din regiunea Ploeşti au contribuit — prin mii de desene, ce înfăţişează lupta oamenilor muncii pentru pace, pentru zădărnicirea planurilor imperialiste de deslănţuire a unui război atomic — la realizarea expoziţiei ce s-a deschis în oraşul Ploeşti.

In sala teatrului de vară sînt expuse desene, broderii, albume, lucrări ceramice etc., ce exprimă dorinţa fierbinte de pace a copiilor din ţările ce construiesc socialismul precum şi viaţa de mizerie în care trăiesc şi învaţă copiii din ţările capitaliste. Acum, cu ocazia Săptămînii Mondiale a Tineretului, sute şi mii de tineri vizitează expoziţia.

Nu ştii ce să priveşti mai întîi. Pe cele 11 panouri mari sînt expuse diferite desene executate în acuarelă, creion şi tuş. Te opreşti în faţa unui desen în culori. El reprezintă o gospodărie agricolă colectivă, „Răsplata muncii în colectiv". Un şir de căruţe încărcate cu cereale se îndreaptă spre casele colectiviştilor.

Un alt desen înfăţişează o horă în faţa căminului cultural. La această horă a sosit echipa de strîngere a semnăturilor pe Apelul Păcii. Flăcăii şi fetele lasă jocul şi merg pe rînd să semneze Apelul. Desenul este executat cu multă măiestrie de pioniera Barbir Elena elevă în clasa a VI-a la una din şcolile de 7 ani din Ploeşti.

Priveşti şi alte panouri cu desene care înfăţişează condiţiile grele de viaţă ale copiilor din ţările capitaliste şi lupta dusă de tineretul din aceste ţări pentru o viaţă liberă. Eleva Colţeanu Ioana clasa a VI-a din Tîrgovişte a desenat o femeie cu un copil în braţe ce fuge înspăimîntată de sub bombele piraţilor americani, aruncate pe pămîntul Coreei de Nord. Alt desen înfăţişează un grup de copii francezi ce scriu pe stîncă de piatră cuvintele „Pace", iar mai jos cuvintele „Nu vrem să fim victime ale unui nou război".

Te opreşti apoi, să priveşti filele cu impresiile a sute de cetăţeni ce au vizitat expoziţia „Copiii pentru pace". In caiet, unul din părinţii copiilor a scris: „Nu ştiam pentru ce fetiţa mea executa un desen pe o bucată de carton alb. La început am crezut că i s-a cerut la şcoală. Vizitînd expoziţia „Copiii pentru pace" a regiunii Ploeşti am întîlnit acelaşi desen. L-am cunoscut. Desenul înfăţişează pe micul coreean care a luptat alături de armata populară coreeană, căzînd victima unei schije de bombă aruncată de piraţii americani".

Un tată îşi încheie însemnarea terminînd cu cuvintele: „Voi lupta pentru pace, pentru viaţa fericită a copiilor noştri".

Cea mai mare producţie zilnică

In ziua schimbului de onoare închinat Săptămînii Mondiale a Tineretului, constructorii de maşini şi utilaj electric de la întreprinderea „Clement Gottwald" din Capitală au obţinut cea mai mare producţie din acest an: el şi-au îndeplinit planul zilnic în proporţie de 230 la sută.

La ieşirea din schimb, membrii brigăzii de tineret condusă de Dumitru Piţigol, de la secţia bobinaj motoare, îşi îndepliniseră norma zilnică în proporţie de 385 la sută. Rezultate deosebite au obţinut şi celelalte 23 de brigăzi de tineret din întreprindere. Titlul de atelier fruntaş în ziua schimbului de onoare a fost cîştigat de atelierul de pregătit bobine, cu un procent de îndeplinire a planului de 400 la sută.

De ce am semnat Apelul

Gospodăria noastră nu e prea mare. Numără pînă acum 35 de familii. In toţi cei trei ani de la crearea ei, noi am obţinut însemnate realizări. In toamna anului trecut am strîns o producţie de porumb aproape dublă faţă de cea din sectorul individual. Aceasta se datoreşte muncii mecanizate şi aplicării regulilor agrotehnice. Avem în sectorul zootehnic cinci scroafe gestante pe care le îngrijim cu mare atenţie. Grajdurile gospodăriei adăpostesc vitele de muncă şi vacile de lapte. In strungă avem 160 de oi.

In tot timpul şi eu am lucrat alături de colectivişti acolo unde era mai greu. A trebuit să ne luptăm cu buruienile care umpluseră grădina de legume. Aşa am reuşit să ducem pe piaţa oraşului Bacău, mii de kilograme de zarzavaturi proaspete. Mi-a plăcut mult să lucrez la grădină şi pentru aceasta conducerea gospodăriei m-a trimis la o şcoală de legumicultori. Anul acesta mă voi ocupa şi mai mult de grădina noastră. Cele 2 hectare de pămînt trebuie să dea vagoane de zarzavaturi.

Din primele zile ale anului am pregătit 6 paturi calde pentru răsaduri de roşii, vinete şi altele. Colectiviştii noştri lucrează cu dragoste şi interes. In curînd vom începe muncile de primăvară. Sîntem hotărîţi să recoltăm după fiecare hectar peste 2000 kg. porumb boabe.

Pentru toate cîte am înfăptuit în colectiva noastră, pentru toate cîte avem de gînd să facem în viitor, am semnat Apelul Păcii.

DANILA MARIA
legumicultoare G.A.C. „Zorile Socialismului"
comuna Săveni, raionul Bacău

In primele patru ore

ARAD (de la corespondentul nostru). — Naghy Emeric, frezor, din brigada I-a a intrat pe poarta uzinelor „Iosif Rangheţ" din Arad cu mult timp înainte de începerea programului. Avea loc schimbul de onoare în cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului. La cîteva minute după el au mai sosit şi Genetoy Francisc şi Hegheduş Ion responsabilul brigăzii nr. 8.

Naghy lucra cu însufleţire. Din cînd în cînd îşi arunca privirile spre Genetoy şi Hegheduş care lucrau şi ei cu multă pricepere. După patru ore de lucru cînd se iau primele rezultate, Naghy are o depăşire de 303 la sută, Hegheduş 280 la sută, iar Genetoy de 315 la sută. Naghy e niţel bosumflat. Genetoy i-a luat-o înainte. La ureche îi mai vin şi alte veşti. Copeş Iosif de la brigada nr. 5 strungărie are o depăşire de 217 la sută, iar Bolchiş Nicolae tot de la brigada nr. 8 — de 225 la sută.

Activitatea unui cerc ştiinţific studenţesc

In cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului, membrii cercului ştiinţific de extracţie de la facultatea de foraj a Institutului de petrol şi gaze din Bucureşti au ţinut o şedinţă de lucru în seara zilei de 22 martie.

Încă de la începutul noului an universitar, în planul de muncă al acestui cerc a fost inclusă tema: Studiul combaterii viiturilor de nisip în gaura de sondă. Tema prezintă un mare interes practic pentru acele schele petrolifere din ţara noastră unde se remarcă, în mod deosebit, prezenţa straturilor nisipoase. Colectivul de studenţi care a lucrat la această temă a pregătit cu seriozitate şi competenţă referatul. Au fost consultate o serie de lucrări ştiinţifice de specialitate ca: Extracţia ţiţeiului de Krîlov, Hidraulica subterană de Schelkacev şi altele. Indicaţiile primite din partea îndrumătorului ştiinţific al cercului, seriozitatea cu care studenţii s-au pregătit, au făcut ca referatul să conţină o sumă de calcule şi concluzii interesante, judicios expuse.

In şedinţă, referatul a fost ţinut de Antonică Ioan unul dintre studenţii fruntaşi la învăţătură ai anului IV, responsabilul colectivului. El a susţinut tema folosind numeroase diagrame şi schiţe lucrate din vreme, dînd explicaţiile necesare cu siguranţă şi pricepere.

Referatul a cuprins în ansamblu toate problemele teoretice dînd şi soluţiile pentru înlăturarea afluxului de nisip la gaura de sondă, soluţii inspirate din bogata experienţă a petroliştilor sovietici.

In discuţiile purtate pe marginea referatului s-au înscris numeroase cadre didactice participante la şedinţă şi studenţi. O interesantă precizare a fost făcută de tovarăşul decan Constantinescu Gheorghe care a arătat că pentru unele schele petrolifere, concluziile referatului au o aplicaţie practică imediată. In acest sens, este recomandabil să se folosească în combaterea viiturilor de nisip, filtrul construit la suprafaţă care — după cum dovedeşte experienţa sovietică — prezintă mai multe avantaje decît filtrul construit în adînc.

Profesorii Ioachim Grigore şi Manolescu Ion, în cuvîntul lor, au recomandat celor patru studenţi care au lucrat la acest referat să urmărească şi mai departe tema respectivă, s-o completeze prin cercetări pe teren, s-o lărgească prin cuprinderea problemelor practice.

Şedinţa cercului ştiinţific de extracţie a anului IV de la Institutul de petrol şi gaze, a constituit un minunat prilej de îmbogăţire a cunoştinţelor de bază ale studenţilor, viitori ingineri petrolişti, cei ce vor contribui la îndeplinirea marilor sarcini ale cincinalelor pe care le aşteptăm.

In toate colțurile patriei noastre, în fabrici, în mine, pe ogoare, în școli — peste tot unde muncesc și învață tineri — Săptămîna Mondială a Tineretului a însemnat un prilej de îmbunătățire a muncii, pentru obținerea de noi succese. Utemistul fruntaș în producție Albert Alexandru, care lucrează în secția de bunuri de larg consum a Uzinelor Metalurgice Ceahlău, a dat în luna februarie peste plan 6 sobe de gătit; în cinstea acestei săptămîni, el și-a luat de asemenea angajamentul să dea 10 sobe peste plan.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

In regiunea Craiova au început însămînțările

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Folosind timpul prielnic din ultimele zile, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova au pornit arăturile și însămînțările de primăvară. Pînă în prezent, în gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova, s-a arat suprafața de 665 hectare. Numai la G.A.S. Burila Mare din raionul Vînju Mare s-a arat suprafața de 504 hectare. Paralel cu arăturile, în gospodăriile agricole de stat au început și însămînțările. În total s-au însămînțat 157 hectare, dintre care 50 hectare cu ovăz, 79 hectare cu mazăre, 25 hectare cu floarea-soarelui și altele. Și la gospodăriile Halînga din raionul Turnu Severin, Segarcea din raionul Segarcea, au început însămînțările de primăvară.

În prima zi de muncă din campanie, au fost însămînțate în raionul Caracal peste 50 hectare cu mazăre, precum și alte suprafețe cu orz și ovăz. Au fost făcute de asemenea arături de primăvară pe o suprafață de 60 hectare. Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Cioroiu au însămînțat cu mazăre o suprafață de 20 hectare, iar colectiviștii din comuna Gostavăț au însămînțat cu mazăre suprafața de 10 hectare.

În întreaga regiune Craiova muncile agricole de primăvară continuă să se desfășoare cu intensitate.

Din nou la treabă

Pînă în vara anului 1953 activitatea culturală din comuna Măceșu de Jos, raionul Gura Jiului se desfășura în condițiuni anevoioase din lipsa unui cămin cultural. Ce s-au gîndit într-o bună zi țăranii muncitori din această comună: Hai să ne construim unul! Zis și făcut. Sfatul popular comunal a fost de acord, autoimpunerile au fost strînse și... la lucru. În trei luni de zile a fost gata construit. Azi ți-e mai mare dragul să te duci să vezi un program artistic prezentat de tineret în sala acestui cămin.

Acum se simțea nevoia unui nou local de școală. Oamenii n-au mai stat pe gînduri. De cum au prins cîteva zile frumoase, au început a aduna materiale de construcție. Utemiștii au fost printre primii la căratul cărămizilor. În vara aceasta vor să ridice și această nouă clădire. O construiesc doar pentru copii.

Tot în această comună se pregătește terenul pentru a pune temeliile unei clădiri noi și pentru spital.

Țăranii muncitori din Măceșu de Jos muncesc zi de zi pentru a-și înfrumuseța comuna. Hărnicia și dragostea pe care o depun ei în acest scop sînt cunoscute în tot raionul. Ca mîine vom auzi poate că Măceșu de Jos este declarată comună fruntașă pe raion.

Corespondent
ION ȘERCAU

Un pod rulant

La baza de desfacere nr. 3 Iași, care aparține Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de mașini se face transbordarea materialelor sosite din U.R.S.S. din vagoanele sovietice în cele romînești.

Pînă nu de mult, această treabă complicată și grea era făcută doar cu ajutorul macaralelor. De curînd însă a intrat în funcțiune un pod rulant care ușurează mult munca celor ce lucrează la această bază. El are o capacitate de 5 tone și înlocuiește munca a 35-40 oameni.

Acum, materialele sosite din U.R.S.S. pot lua fără zăbavă drumul industriei noastre metalurgice și combinatelor siderurgice cărora le sînt destinate.

La instalarea acestui pod rulant comunistul Traian Constantinescu a folosit toată măiestria lui.

Buna funcționare a podului a fost încredințată utemistului Victor Anisei care dă dovadă de mult spirit de răspundere.

Corespondent
MIHAIL POSȚUDOR

Institutul de Istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R. organizează un număr de conferințe, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la revoluția rusă din 1905.

Joi 24 martie 1955, orele 17, în sala din str. Biserica Amzei nr. 5—7, tov profesor universitar FL. RUSU va dezvolta conferința:

GLORIOASA ANIVERSARE A REVOLUȚIEI RUSE DIN 1905—1907.

Intrarea liberă

Sfaturi agrotehnice

Ingrijirile de primăvară ale semănăturilor de toamnă

Pentru a obține recolte mari la cerealele de toamnă, o deosebită importanță o prezintă îngrijirile de primăvară ale acestor culturi.

În condițiunile de umiditate îmbelșugată din primăvara acestui an, trebuie să acordăm o deosebită atenție combaterii bălților apei pe semănăturile de toamnă și pe ogoarele ce vor fi semănate cu culturi de primăvară.

Pe locurile netede și mai cu seamă în micile depresiuni sau lăsături de teren, primăvara apa bălteşte. Cerealele de toamnă pot suporta 2—3 zile pînă la o săptămînă această băltire, dar dacă apa va rămîne mai mult timp, plantele se înăbușe. Pentru a le salva este necesar să împiedicăm băltirea. În acest scop, acolo unde bălteşte apa, trebuie să trecem de urgență la săparea șanțurilor prin care să se scurgă apa. Acestea sînt niște gropi de 2—10 m. adîncime, mergînd pînă la stratul de nisip. Pentru ca apa să treacă în acest strat, gropile (puțurile) acestea se umplu cu straturi alternative de bolovani, pietriș, nisip, brazde înierbate, vreascuri sau snopi de nuiele de salcie, plop, anin, salcîm etc. Deasupra vreascurilor sau snopilor de nuiele se așează pămînt, nivelînd în felul acesta terenul.

Uneori se înregistrează mari pierderi din recoltă datorită faptului că plantele au ieșit din iarnă „descălțate". Datorită înghețului și desghețului repetat, firele de grîu sînt împinse afară din pămînt, din care cauză li se rupe o parte din rădăcini. Cînd culturile se prezintă într-o astfel de situație, trebuie să trecem cu tăvălugul peste ele, pentru a lipi rădăcinile de pămînt. Mai tîrziu, după ce plantele s-au înrădăcinat bine, putem să grăpăm.

O lucrare de îngrijire de mare importanță pentru cerealele de toamnă este grăpatul de primăvară. Această lucrare se face atunci cînd cerealele de toamnă s-au înrădăcinat îndeajuns și cînd prin urmare nu apare pericolul zmulgerii plantelor din pămînt. Grăparea se face cu grapa stelată. Aceasta rupe scoarța, formează un strat afînat, care permite înfiltrarea ușoară a apei din ploi și împiedică pierderea ei prin evaporare. Grăpatul de primăvară este o lucrare ușoară și aduce sporuri de producție destul de importante.

Dacă cultura nu a primit îngrășăminte primăvara de vreme, este foarte indicat să dăm înainte de grăpare o cantitate de 50—100 kg. azotat de amoniu, pentru a ajuta plantelor să crească bine. Dacă nu avem la îndemînă acest îngrășămînt, putem folosi mraniță, în cantitate de 5000—6000 kg. la hectar, pe care o împrăștiem într-un strat subțire la suprafața solului, după ce pămîntul s-a zvîntat.

Acest îngrășămînt, pe lîngă hrana pe care o dă plantelor, ferește și pămîntul de evaporarea apei.

În locul azotatului de amoniu, putem folosi 1000 litri de must de bălegar, diluat cu 2000—3000 litri de apă. Cel mai bine este dacă în acest îngrășămînt lichid se dizolvă 50—75 kg. de superfosfat.

Dacă nu am dat aceste îngrășăminte înainte de grăpare, nu trebuie să neglijăm îngrășarea suplimentară înainte de înspicatul cerealelor de toamnă.

În perioada formării paiului, grîul și secara de toamnă trebuie să primească hrană fosfatică. Pentru aceasta se dă o cantitate de 100—150 kg. de superfosfat la hectar în toate regiunile țării, iar în regiunile umede, cu pămînturi albicioase, este bine să se dea și 50—70 kg. de sare potasică la hectar. Atît superfosfatul cît și sarea potasică în regiunile umede vor împiedica căderea cerealelor de toamnă, dacă acestea s-au dezvoltat prea puternic.

Îngrijind cu atenție cerealele de toamnă în primele săptămîni ale primăverii, ne asigurăm recolte mari și de calitate bună, ne aducem aportul nostru la crearea unui belșug de produse agricole, la ridicarea nivelului nostru de trai.

Ing. agr. T. MOSCALU

Să combatem dușmanii livezilor și ai pădurilor

Pădurile și livezile din regiunile de cîmpie și coline sînt vătămate uneori de omizile unor fluturi (Lymantria dispar) cunoscute sub numele de „omida păroasă a stejarului". Aceste omizi apar prin luna aprilie și se hrănesc cu frunzele arborilor și pomilor, preferind în special stejarii și pomii fructiferi pe care îi pot desfrunzi în întregime.

În vara trecută, fluturii omidei păroase au depus ouă în cantități foarte mari.

Pentru a împiedica desfrunzirea pădurilor și livezilor s-a organizat o acțiune intensă de combatere a acestor dăunători prin culegerea grămezilor de ouă și distrugerea lor sau prin distrugerea ouălelor cu petrol. În această acțiune, organele silvice și agricole, cu sprijinul sfaturilor populare, al organizațiilor U.T.M. și al școlilor medii și elementare, au reușit în bună măsură să distrugă acest dăunător pe suprafețe foarte mari.

Astfel în raionul Giurgiu, cu sprijinul sfaturilor populare, al organizațiilor U.T.M. și școlilor din oraș și raion, organele silvice au reușit să facă combaterea omidei păroase a stejarului pe o suprafață de peste 2.000 hectare.

Și în alte raioane această acțiune a obținut realizări frumoase. Numai elevii școlii elementare din comuna Perieți, raionul Slobozia, au lucrat la distrugerea omidei păroase a stejarului pe 30 hectare. În raionul Tulcea, regiunea Galați, tineretul și elevii școlilor din comuna Valea Nucarilor și satele Agighiol, Caraorman și altele au efectuat lucrări de combatere pe 600 hectare.

Organizațiile de tineret de la sate, școlile de la sate și orașe sînt chemate să mobilizeze tineretul și să sprijine organele silvice și agricole în această acțiune, cunoscînd că prin aceasta ei contribuie la ocrotirea pădurilor și livezilor, la creșterea producției de fructe și material lemnos.

Ing. FRAȚIAN AL.

★

Un alt dușman periculos al pomilor roditori este omida fluturelui alb. Spunem astfel fiindcă nu fluturele produce pagube ci omida lui, care este foarte lacomă, putînd să distrugă frunzele pomilor, pe alocuri chiar desfrunzind complect livezile. Ea atacă frunzele mai tuturor pomilor roditori, dar mai ales ale prunului și corcodușului.

Toamna, după căderea frunzelor, pe pomii fructiferi rămîn frunze uscate și răsucite, care atîrnă de crenguțe. Ele sînt împînzite cu fire mătăsoase și stau agățate de ramuri cu niște firișoare de mătase. Acestea sînt cuiburile de omizi. Primăvara cînd timpul se încălzește, omizile ies din culcușul lor și încep să mănînce mugurii abia ieșiți iar mai tîrziu frunzele și chiar lăstarii tineri.

Omizile complect dezvoltate sînt păroase, lucitoare, cu pîntecele de culoare cenușie, iar de-a lungul spinării au niște linii roșii și negre.

Adunarea și distrugerea cuiburilor de omizi este cel mai eficace mijloc de combatere. Strîngerea trebuie făcută în zilele mai friguroase sau cețoase, căci atunci toate omizile sînt în culcușuri.

Omizitul pomilor trebuie făcut cît mai grabnic, deoarece timpul încălzindu-se, omizile ies din cuiburile lor și vor începe să mănînce mugurii abia desfăcuți și mai tîrziu frunzișoarele tinere. În luna mai și iunie, adică în perioada de sbor a fluturilor, aceștia trebuiesc prinși și distruși pentru a împiedica depunerea ouălor.

Dacă nu s-a reușit să se facă omizitul, se recomandă ca primăvara, cînd apar omizile, să se stropească pomii cu arseniat de calciu sau arseniat de plumb în soluție de 400-500 gr. la 100 litri apă.

Cu toate rezultatele bune pe care le poate da combaterea cu mijloace chimice, totuși culegerea cuiburilor de omizi rămîne ca cea mai eficace măsură de distrugere a omizilor și ea trebuie făcută la timp și la toți pomii de fiecare țăran muncitor; tineretul, pionierii și elevii pot contribui în cea mai mare măsură la combaterea acestui dușman al livezilor.

Ing. PAȘOL PAUL

Pe drumuri de munte...

Dis-de-dimineață 4 tineri alpiniști au părăsit căminul alpin din Bușteni pornind la un drum anevoios în care aveau să se întîlnească cu multe greutăți. Au lăsat în urmă Buștenii cu case multicolore, căminul alpin, ultima etapă ce desparte orașul de împărăția sălbatică a muntelui, mergînd mai departe cu pas măsurat de călător încercat pe muntele pe care l-au străbătut poate de atîtea ori. Apoi, în timpul urcușului pe munte au prins să cînte la început unul, apoi cu toții — o melodie vioaie.

Cei patru alpiniști se află acum în Valea Coștilei. În unele locuri, foarte largă, în altele mai îngustă, dar foarte abruptă, valea Coștilei e încă plină de zăpadă și săriturile fiind astupate, valea are o înclinare de 60—65 de grade. Urcușul este deosebit de greu din cauza zăpezii care s-a muiat sub razele calde ale soarelui. Cu ajutorul pioleților pe care îi înfig cît mai adînc în zăpadă, urcă tot mai sus. Un pas greșit și se pot duce de-a berbelecul pînă hăt, cine știe unde... De aceea înaintează cu precauție unul în spatele celuilalt.

Hornul din peretele Coștilei este apreciat în limbajul alpin ca avînd 5 lungimi de coardă. Mai precis acest traseu măsoară 160—180 de metri și are o înclinație absolut verticală de 90 de grade. După o oră de mers pe valea Coștilei ajung la baza peretelui de unde începe hornul. Măsoară stînca abruptă cu privirile. Tii...! Enormă și sălbatică îți pare cînd te uiți așa la ea.

În frunte a pornit Andrei Canarache. Escalada nu-i de loc ușoară, pe stînca umedă și atît de rece încît îți înghează mîinile pe ea. Ajunge la o platformă mică unde se oprește să-i aștepte pe ceilalți. Vin pe rînd Viorica, Frăsinel și Titi Chiciorea. În momentul în care ultimul dintre ei ajunge pe platformă, se aude un vuiet teribil și de la începutul văii Coștila o masă imensă de zăpadă se prăvale cu iuțeala fulgerului tîrînd cu ea tot ce întîlnește în cale. Dacă ar fi întîrziat puțin escaladarea, ar fi fost luați de avalanșe și îngropați sub tonele de zăpadă.

Apoi după o mică pauză pornesc mai sus într-o porțiune foarte surplombată (ieșită în afară). Hornul propriu zis l-au întîlnit cei 4 alpiniști în cea de a treia lungime de coardă. Îngust de trei sferturi de metru el trebuie străbătut într-un stil anumit, foarte complicat, care poartă numele de ramonaj. Ramonajul înseamnă că alpinistul stă cu spatele lipit de o parte a hornului cu picioarele proptite în peretele opus, căutînd cu mîinile prize cît de mici. Ieșind din horn au ajuns pe un loc plat minunat de frumos. Soarele ajunsese la amiază. Panorama pitorescului orășel de munte Azuga și o parte din familiarul Bușteni li se așternuse în față. Dar nu-i timp de contemplare. Încă o traversare apoi ajung la baza ultimei fisuri unde întîlnesc încă o piedică; pe stîncă se prelinge o perdea de apă — cascadă în miniatură — care împiedică înaintarea. Hainele sînt ude mîinile înghețate, dar alpiniștii nu se dau bătuți. Viorica Stoica își asigură coechipierul — pe Andrei Canarache — care a pornit în ultima lungime de coardă. Apoi au ajuns cu toții în creasta Coștila-Gălbenele. Partea grea a drumului fusese străbătut. De aci încolo urma doar un rapel scurt de circa 20 metri și aveau să ajungă în valea Gălbenelelor.

V-ar interesa poate să știți ce a urmat după aceea? Alpiniștii au plecat cu corzile trecute diagonal de la umăr spre șold, cu carabinierele și pitoanele zăngănind. Apoi după ce s-au spălat, s-au așezat ca întotdeauna în sala de mese a cabanei și au început a povesti unul altuia impresiile culese în tură.

S. IONESCU

Informații

La 22 martie a.c. a părăsit Bucureștiul trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Italiei în R.P.R. dr. Alberto Calisse.

În Gara de Nord dr. Alberto Calisse a fost condus de directorul adjunct al Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Caius Franțescu, de însărcinatul cu afaceri a. i. al legației Italiei, dr. Roberto Cerchione, precum și de șefii unor ambasade și legații acreditați la București.

(Agerpres)

Concursuri de creație în cinstea celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților

Pentru popularizarea în rîndurile tineretului și ale oamenilor muncii din țara noastră a celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, care va avea loc anul acesta la Varșovia, precum și pentru a asigura un număr de lucrări literare, muzicale și de artă plastică valoroase, cu care țara noastră să participe la concursurile internaționale ce vor avea loc în cadrul Festivalului, Comitetul Central al U.T.M. în colaborare cu uniunile de creație (Uniunea Compozitorilor, Uniunea Artiștilor Plastici și Uniunea Scriitorilor din R.P.R.) inițiază concursuri de creație în domeniile respective.

Tematica lucrărilor prezentate la aceste concursuri trebuie să fie inspirată din viața și activitatea tineretului din țara noastră și a tineretului democrat din lumea întreagă, care luptă pentru pace și prietenie între popoare, pentru un viitor fericit al omenirii. Conținutul lucrărilor trebuie să releve fericitul prilej pe care-l constituie festivalurile mondiale pentru tinerii lumii de a se cunoaște, de a lega prietenii și de a-și strînge mîna în lupta pentru pace, libertate și un trai mai bun, împotriva ațîțătorilor la război, hotărîrea poporului nostru de a-și înzeci eforturile în opera măreață de construire a socialismului, optimismul, dragostea de viață, setea de învățătură și frumos a tineretului din patria noastră, hotărîrea tineretului de a-și da întreaga contribuție la întărirea capacității de apărare a statului nostru, prietenia dintre poporul romîn și minoritățile naționale din R.P.R., solidaritatea frățească dintre poporul nostru și toate popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă etc.

La concurs pot participa creatorii tineri și vîrstnici, amatori și profesioniști, cu condiția ca lucrările prezentate de ei să fie axate pe tematica concursului.

Concursul de creație muzicală

La concursul de creație muzicală pot fi prezentate lucrări corale și de muzică de cameră.

Se vor acorda următoarele premii:

a) Pentru lucrări corale (cîntece în onoarea celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, cîntece despre prietenia tinerilor din lumea întreagă, marș în onoarea celei de a doua întîlniri amicale sportive internaționale a tineretului).

Premiul I 4.000 lei pentru muzică — 4.000 lei pentru text; premiul II 2.500 lei pentru muzică — 2.500 lei pentru text; premiul III 1.500 lei pentru muzică — 1.500 lei pentru text; Trei mențiuni 1.000 lei pentru muzică — 1.000 lei pentru text.

b) Pentru lucrări de muzică de cameră (trio, quartet, quintet, piese instrumentale, durata maximă 10 minute).

Premiul I 8.000 lei; premiul II 5.000 lei; premiul III 4.000 lei.

Lucrările pentru concurs se primesc pînă la 20 mai 1955 pe adresa Uniunii Compozitorilor din R.P.R., Strada Piața Amzei nr. 8 cu mențiunea „Pentru concurs".

Concursul de artă plastică

La acest concurs pot fi prezentate lucrări de pictură, gravură, sculptură, grafică și artă aplicată. Se vor acorda următoarele premii:

a) Pictură, aquarelă, desen (creion, cerneală, pastel), gravură, (lemn, linoleum, metal).

Premiul I 8.000 lei; premiul II 6.000 lei; premiul III 4.000 lei; trei mențiuni a 1.000 lei.

b) Sculptură (materialul la alegerea artistului).

Premiul I 8.000 lei; premiul II 6.000 lei; premiul III 4.000 lei; trei mențiuni a 1.000 lei.

c) Grafică, afișe și plancarde cu tema pregătirii celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie:

Premiul I 4.000 lei; premiul II 3.000 lei; premiul III 2.000 lei; trei mențiuni a 500 lei.

d) Artă aplicată (obiecte de lemn, os sau alt material). Olărie și ceramică, broderii, țesături, dantele etc.

Premiul I 3.000 lei; premiul II 2.000 lei; premiul III 1.000 lei; trei mențiuni a 500 lei.

Mărimea lucrărilor este la libera alegere a participanților. Participarea poate fi individuală și colectivă.

Concursul se închide la 1 iunie a.c. Lucrările vor fi trimise pînă la această dată, începînd de la 20 mai, pe adresa Muzeului de Artă al R. P. R. Piața Republicii, București.

Concursul de literatură

La acest concurs pot fi prezentate poezii, povestiri și schițe literare (maximum 6 pagini dactilografiate), nuvele (maximum 10 pagini dactilografiate), piese de teatru într-un act (durata 30 minute), scenarii cinematografice (durata 20 minute proiecție), articole de critică literară și eseuri (maximum 10 pagini dactilografiate), reportaje (maximum 5 pagini dactilografiate) și radio reportaje (durata maximum 15 minute).

Se vor acorda următoarele premii:

a) Poezii:

Premiul I 4.000 lei; premiul II 2.500 lei; premiul III 1.500 lei; trei mențiuni a 1.000 lei.

b) Povestiri, schițe, nuvele:

Premiul I 5.000 lei; premiul II 3.500 lei; premiul III 2.500 lei; trei mențiuni a 1.500 lei.

c) Piese de teatru și scenarii cinematografice:

Premiul I 6.000 lei; premiul II 4.500 lei; premiul III 3.500 lei; trei mențiuni a 2.500 lei.

d) Articole de critică literară și eseuri:

Premiul I 4.000 lei; premiul II 2.500 lei; premiul III 1.500 lei; trei mențiuni a 1.000 lei.

e) Reportaje și radio reportaje:

Premiul I 4.000 lei; premiul II 2.500 lei; premiul III 1.500 lei; trei mențiuni a 1.000 lei.

Lucrările pentru concurs vor fi trimise pînă la 20 maj 1955 pe adresa Uniunii Scriitorilor din R.P.R. cu mențiunea „Pentru concurs".

La niciunul din aceste concursuri nu vor fi luate în considerare lucrări vechi, publicate, expuse, difuzate sau prezentate la alte concursuri.

Juriile care vor examina lucrările prezentate vor fi alcătuite din muzicieni, scriitori, artiști plastici de frunte, ziariști, reprezentanți ai C.C. al U.T.M. Juriile au dreptul de a acorda mai multe premii pentru fiecare loc.

Pentru orice informații suplimentare cei interesați se vor adresa la sediul Uniunii respective de creație.

(Agerpres)

CĂRȚI NOI

APĂRUTE ÎN EDITURA CARTEA RUSĂ

- K. PAUSTOVSKI: Coșul cu conuri de brad, 24 pag., 0,40 lei.
- A. S. PUȘKIN: Evgheni Oneghin, 240 pag., 5 lei.
- TATIANA TESS: Sub cerul nostru. 24 pag., 0,45 lei.
- A. TOLSTOI: Pîinea (roman gazetă), 96 pag., 2,50 lei.
- B. RIURIKOV: Literatura și viața, 340 pag., 6,90 lei.
- A. VINOGRADOV: Defăimarea lui Paganini, 340 pag., 6,75 lei.
- H. TEUNOV: Noul torent, 88 pag., 1,15 lei.
- K. M. STANIUKOVICI: Povestiri marinărești, 312 pag., 2,80 lei.
- I. S. TURGHENIEV: Opere, vol. IV, 440 pag., 15,40 lei.
- K. SIMONOV: Suvorov, 60 pag., 6,75 lei.
- A. F. PISEMSKI: Este ea oare vinovată?, 100 pag., 1,90 lei.
- L. TOLSTOI: Război și pace, vol. III, 314 pag., 9,40 lei.
- B. RIURIKOV: N. G. Cernîșevski, 132 pag., 3,10 lei.

Jules Verne — un prieten neuitat al tinereții

Radu Tudoran

După cum chiar titlul acestor rînduri o spune, nu ar fi nevoie într-adevăr de o aniversare ca Jules Verne să nu fie uitat: de aproape o sută de ani cărțile lui trec din mînă în mînă, sînt devorate și uneori memorate de acea categorie de cititori a cărei judecată sinceră și aspră asigură cele mai entuziaste verdicte: tineretul. Dar împlinirea unei jumătăți de secol de la moartea neobositului „călător" scoate puternic în evidență luminozitatea, limpezimea, valoarea socială și morală a unei opere unice în istoria literaturii mondiale.

Jules Verne s-a bucurat încă din timpul vieții de o notorietate excepțională și a fost uneori distins cu onoruri oficiale (premii ale academiei, decorați etc.) — menite mai mult să arate că autoritățile culturale ale Franței luau act cu zîmbete ironice de marea popularitate a scriitorului decît că îi prețuiau opera. Dar lumea literară a timpului nu l-a socotit ca al său, nu l-a chemat în faimoasa republică a literelor ca pe un egal, nu l-a recunoscut. În istoriile literaturii franceze el este, de cele mai multe ori, omis; uneori este cuprins într-o înșiruire de nume la un sfîrșit de capitol, sau într-o trimitere în josul paginii, urmat numaidecît de un etc., ceea ce e aproape egal cu o trimitere în anonimat.

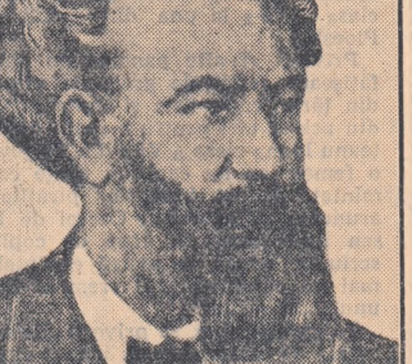
Jules Verne care a trăit și a scris în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, este un om al secolului său prin numeroase trăsături, cea mai importantă dintre acestea fiind încrederea sa nelimitată în știință. Dar, în același timp, el depășește cu mult secolul, prin alte trăsături, care sînt cu deosebire ale timpului nostru: realismul, umanismul, optimismul său robust și prețuirea nelimitată a omului. Sub acest aspect nu mulți scriitori ai secolului trecut ne sînt atît de apropiați și într-un fel am putea spune, atît de contemporani.

Jules Verne s-a despărțit de mulți scriitori francezi ai celei de a doua jumătăți a secolului al XIX-lea, prin atitudinea sufletească și intelectuală față de marile probleme ale timpului său. Știința făcea atunci un salt extraordinar și Jules Verne—care înainte de a ne fi contemporan nouă și-a fost vremii lui adevărat contemporan — a știut să vadă în știință și în energia umană o cale spre un viitor mai bun, clădit pe prosperitate, libertate și înțelegerea între oameni. Concepția lui despre știință este în ultima analiză aceea a unui moralist social; finalitatea geniului tehnic trebuie să fie, după el, îmbunătățirea vieții omenești. Ceea ce apare mai surprinzător în opera lui, nu este faptul că a întrevăzut aviația, navigația submarină, televiziunea, zborul interplanetar și altele, adică ceea ce am putea numi imaginația tehnico-științifică. La urma urmei un spirit puternic și savant ca al lui, putea deduce din uriașa dezvoltare a științelor, multe din realizările viitoare — și probabil nu va fi fost el singurul om al timpului, care să le deducă. Cu adevărat surprinzător la Jules Verne este altceva, ceea ce aș numi imaginația morală; prin asta dăinuiește opera lui pînă azi, mai vie și mai semnificativă decît la timpul cînd lumea a luat cunoștință de ea. În paginile cărților lui, englezi, francezi și ruși se adună laolaltă pentru a duce la bun sfîrșit mari misiuni umanitare și civilizatoare; aceasta la numai cîțiva ani după războiul Crimeii. Un indian se ridică împotriva Angliei, cheamă poporul la luptă împotriva invadatorului și pînă la urmă nu este învins; aceasta în momentul cînd lordul Disraieli de Beaconsfield îi făcea cadou reginei Victoria, titlul de împărăteasă a Indiilor... Și exemplele nu se sfîrșesc aici. Cititorul tînăr, ca și cel mai vîrstnic, și le poate înmulți dedîndu-se unui instructiv joc de încercare a memoriei.

Așa dar, acesta a fost marele „vis" a lui Jules Verne, mult mai îndrăzneț decît „visul" celor mai năstrușnice descoperiri sau născociri. El a dorit, a întrevăzut un om mai bun și a crezut cu pasiune în realizarea visului său. Dar omul mai bun visat de el nu era un supra-om, un ins ale cărui daruri să-i confere dreptul la un dispreț și mai stăruitor față de restul oamenilor — ci un om mai bun pur și simplu, un om mai bun prin concursul și spre folosul tuturor semenilor săi.

În crearea acestei perfecționate făpturi morale, știința este o pîrghie principală, dar nu singura pîrghie. Ea joacă un mare rol în transformarea morală a omului, deoarece prin ea omul cunoaște lumea înconjurătoare și devine liber și stăpîn pe sine în fața naturii. E cel mai eficace mijloc de eliberare din temerile, prejudecățile și umilințele ignoranței.

Dar cunoașterea științifică a lumii, lipsită de un anumit mănunchi de calități sufletești, nu înseamnă prea mare lucru.

înseamnă aproape nimic. Eruditul absent, savantul lipsit de simțul vieții și de contactul neîncetat cu realitatea, dar totuși om este un personaj comic, des întîlnit în paginile lui Jules Verne. Cu toate acestea mulți din marii săi eroi nu sînt mari învățați și uneori nu sînt învățați de fel. **Dick Sand, căpitanul de 15 ani are cu**noștințele foarte insuficiente ale unui adolescent. Hercule, Ayrton, Mihail Strogof, Pescod și nenumărați alții sînt oameni cu cunoștințe tehnice reduse, cu instrucțiune minimală. În schimb ei au voință, demnitate, energie, îndrăzneală, curiozitate, ingeniozitate, iubesc viața și iubesc oamenii. Iată mănunchiul de calități indispensabile unui om, așa cum l-a văzut Jules Verne — și din enumerarea lor, care poate nu e complectă, se vede că acest om, dacă nu e complicat, e în schimb destul de complex, adevărat reprezentant al unei ere noi și al unui nou tip de umanitate.

Dintre toate calitățile eroului julesvernian, două trebuiesc cu deosebire scoase în evidență: cultul muncii și solidaritatea omului cu semenii săi. Marii savanți ai lui Jules Verne au deplină stimă pentru toate felurile de muncă, ei prețuind actul constructiv și folositor, în orice domeniu s-ar manifesta el. Adesea îi vedem muncind cu brațele alături de tovarășii lor și dînd astfel deplina ei armonie capacității creatoare a omului.

Solidaritatea cu toți cei ce pornesc alături spre atingerea unui țel, este forța principală a valorificării omului în opera lui Jules Verne. Niciunul din eroii săi nu acționează și nu izbîndește singur. Toate acțiunile lui extraordinare, toate actele eroice, toate realizările miraculoase sînt fructul unei colaborări strînse și prietenești. În cărțile lui Jules Verne nu există eroi izolați — ci echipe, adevărate simboluri ale unei umanități care muncește și visează în pace și prietenie. Chiar excentricii lui cei mai izolați, cum ar fi, de pildă, excentricul Phileas Fogg, au alături un servitor-prieten care joacă adesea rolul decisiv în izbînda stăpînului. Din asta, tineretul care nu socotește lecturile sale numai un mijloc plăcut de a-și pierde vremea, sau într-un caz mai bun, de a dobîndi oarecari cunoștințe noi, ci meditează asupra lor, căutîndu-le tîlcurile adînci, va înțelege că nimic nu se poate **face în singurătate. Singurătatea e moarte,** moarte morală mai ales, și Ayrton, rămas singur pe o insulă pustie, fără un semen lîngă el, nu devine un Robinson, ci o maimuță, o fiară, pierzîndu-și condiția de om.

Iată care este marea, optimista, durabila substanță morală a operii lui Jules Verne. Toată simpatia scriitorului se îndreaptă spre omul hotărît să lupte pentru un ideal superior: spre cel ce se expune pe sine spre a-și salva semenul aflat în primejdie (Copiii căpitanului Grant), spre cel ce luptă pentru libertatea poporului său (Mathias Sandorf), spre cel ce e gata să se jertfească pentru patrie (Mihail Strogof).

Desigur, opera sa rămîne un tratat epic de geografie universală. Dar pornind să cerceteze mările, deșerturile, piscurile, ghețarii și miezul pămîntului, el a fost mînat de ceva mai profund decît atracția spre exotic și chiar decît interesul pentru știință, el a urmărit un nobil și superior mod de realizare a omului.

Desigur, în paginile sale, zoologia, botanica, geologia, fizica și chimia se arată în toate amănuntele lor ciudate, pitorești sau fastuoase și mulți din cititorii acestor rînduri trebuie să mărturisească, fără sfială, că o parte din ceea ce știe azi din aceste aride științe, îi datorează lui Jules Verne. Iar în paginile sale, știința e pusă în slujba omului, nu face niciodată obiectul unor speculații gratuite — nimic nu ne arată scriitorul a fi mai ridicol decît acumularea seacă și nefolositoare de observații, fișe, experiențe și sinteze.

Jules Verne a fost deci un realist progresist, al cărui crez artistic se bazează pe dragostea de oameni și pe încrederea nelimitată în idealul păcii, al frăției, al muncii și inspirației creatoare. Prin tot ceea ce a avut curajul să înțeleagă, să știe și să creadă, el a lăsat în urmă pe mulți scriitori ai vremii sale și în unele privințe ne ajunge din urmă pe noi și pe oamenii vremii noastre.

Iată de ce acum, cînd se împlinesc cinci zeci de ani de la moartea lui, el nu trebuie amintit tineretului ca un decedat pe mormîntul căruia se pun flori cu pioșenie — ci ca un om viu care însoțește pasul tinereții, generație după generație.

DIN MUNCA TINERILOR CONSTRUCTORI AI COMUNISMULUI

„Cauza Partidului, a poporului, este cauza noastră" — spun tinerii sovietici, comsomoliştii. Ei se străduiesc să fie întotdeauna acolo unde e mai multă nevoie de forţele şi priceperea lor, să fie în primele rînduri ale celor care luptă pentru înfăptuirea marilor sarcini trasate de Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic.

A trecut doar un an de cînd primii entuziaşti şi-au început munca pe pămînturile înţelenite. în aceste zile, noi detaşamente de tineri patrioţi se îndreaptă spre ţinuturile cu pămînturi nefolosite. Alţi tovarăşi de-ai lor înalţă pe „şantierele comsomoliste" din Sverdlovsk şi din alte localităţi ale Uniunii Sovietice marile uzine de construcţii prefabricate din beton armat. Tot mai mulţi tineri luptă pentru recolte bogate de porumb.

În materialele din pagina noastră veţi găsi cîteva aspecte din munca tinerilor patrioţi sovietici pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

* Pămînturile înţelenite prind viaţă * Uzina va produce case * Porumbul cucereşte noi ţinuturi

UN AN IN STEPA UIBAT

A. Cimîhalo

Timp de mai mulţi ani, ciobanul Dmitri Tugujekov a cutreierat cu turma de oi întinsul stepei Uibat. Primăvara, îndată ce se dezgheţa pămîntul, el pleca la zeci de kilometri depărtare în adîncul stepei, unde începeau să înverzească păşunile.

Ciobanul ducea turmele prin stepa Uibat şi visa la timpul cînd întinsul stepei se va trezi la viaţă, cînd aci vor undui lanuri verzi de grîu.

Dar iată că a venit acest timp.

Coborînd cu turma de pe un deal, ciobanul a văzut înaintea lui un mare cort verde, lîngă care oamenii aprinseseră un foc.

— Noroc, prietene, — îi spuse un tînăr îmbrăcat într-o scurtă şi cu căciulă pe cap, ieşind în întîmpinarea ciobanului. Era Kruglikov, directorul sovhozului cerealier înfiinţat de curînd. Ciobanul îi strînse cu putere mîna.

— Ce frumos este aici la voi, ce pămînturi întinse ! — spuse Kruglikov.

— Adevărat — răspunse ciobanul. Poţi merge o zi întreagă, ba chiar două şi nu dai de capătul stepei Uibat.

...Era la începutul primăverii. Pe alocuri mai era încă zăpadă. Dar după o lună, cînd stepa îmbrăcă vestmîntul ei verde, sosiră primele tractoare. Mergînd pe malul Uibatului cu turma sa, ciobanul auzi glasuri tinereşti.

Cîntau comsomoliştii. Ei veniseră aici din diferite oraşe sovietice pentru a trezi la viaţă stepa Uibat.

În zilele acelea a luat fiinţă în inima stepei Uibat o brigadă de tineri tractorişti condusă de Mihail Didaş.

Tractoristul Andrei Belousov a fost primul care a început să are pămîntul înţelenit cu tractorul său cu şenile „S-80". După el au pornit cinci tractoare „D.T.-54". Puternicele maşini lăsau în urma lor fîşii de pămînt negru.

Tractoristul Vasili Zaiţev îşi îndeplini norma, cînd mai rămăseseră încă trei ore pînă la sfîrşitul schimbului.

— Bravo ! — îl lăudă brigadierul.

Pînă seara, toţi muncitorii sovhozului aflaseră de succesul lui Zaiţev. Din brigadă în brigadă, de la un mecanizator la altul se răspîndi vestea că în locul celor 5,35 hectare prevăzute în normă, Vasili arase 7. Fruntaşului i s-a înmînat steagul roşu de producţie.

Andrei Belousov s-a bucurat atunci împreună cu toţi ceilalţi de victoria lui Zaiţev. Dar înainte de a pleca să se odihnească, Andrei îi spuse tovarăşului său :

— Acum, să te ţii bine, Vasea. Vom porni la întrecere !

De dimineaţă începură să treacă pe deasupra stepei nori grei. Ploaia măruntă se transformă curînd într-o ploaie torenţială. Vremea nu era prielnică muncii, dar Belousov şi ajutorul său Volodea Tumkeev, un tinerel dîrz şi sîrguincios, nu s-au speriat de ploaie. Agregatul lor nu s-a oprit nici o clipă. Terminîndu-şi schimbul, obosiţi şi uzi pînă la piele, mecanizatorii au intrat în cortul lor.

— Indicele lui Vasili Zaiţev a fost depăşit, — anunţă brigadierul Didaş. — Belousov şi Tumkeev au îndeplinit trei norme. Steagul roşu trece pe tractorul lor.

Astfel a început întrecerea socialistă în cea mai bună brigadă de tractorişti a sovhozului. Semnul întîietăţii — steagul roşu — a trecut toată vara din mînă în mînă. De cele mai multe ori el a fost cucerit de Andrei Belousov dar deseori a fluturat şi pe tractoarele lui Vasili Zaiţev, Gheorghi Kiikov şi Nikolai Kosov.

În fiecare zi soseau maşini noi, oameni noi. În toiul muncii au venit la biroul sovhozului ostaşii demobilizaţi Iurii Rîbakov, Pavel Lihanov, Anatoli Belousov, Vasili Şişkin şi Trofim Cerviakov. Foştii ostaşi s-au apucat cu înflăcărare de muncă. În scurt timp ei au ajuns în fruntea celor aflaţi în întrecere.

A venit şi minunata toamnă siberiană. Foşneau cerealele în stepa Uibat. Prin lanurile de grîu îşi făceau loc combinele. Pe drumuri goneau camioanele cu grîne din prima recoltă obţinută de pe pămînturile deşţelenite.

Noii locuitori ai sovhozului cerealier Abakanski au muncit cu entuziasm. În anul care a trecut, sovhozul a arat peste 21.000 hectare de pămînt înţelenit în loc de 17.500 cît prevedea planul. Brigada lui Mihail Didaş a ieşit învingătoare în întrecerea socialistă. Ea a lucrat cîte 945 hectare, norma fiind 386 hectare de fiecare tractor convenţional. Fruntaşilor li s-au înmînat diplome de onoare ale comitetului de comsomol al ţinutului Krasnoiarsk.

Muncitorii sovhozului au întîmpinat anul nou în locuinţele luminoase şi confortabile construite de ei înşişi. Nu a trecut nici un an de cînd a început construcţia, dar s-au dat deja în exploatare 28 case cu mai multe apartamente, o baie, o cantină, un magazin, un spital, o magazie pentru cereale şi alte clădiri. Micul orăşel a crescut şi s-a dezvoltat. În locuinţe, muncitorii au aparate de radio şi lumină electrică. Noii locuitori ai ţinutului au şi petrecut la primele nunţi.

★

Mulţi ajutori de tractorişti şi-au exprimat dorinţa de a-şi însuşi profesia de tractorişti. Împreună cu ei a plecat să înveţe în oraşul Abakan şi bucătăreasa Tonea Savenkova. Ea va conduce un tractor.

Andrei Belousov a fost la Moscova, la Expoziţia Agricolă Unională. A văzut acolo lucruri interesante şi a hotărît să-şi însuşească şi profesia de combiner.

Toţi au planuri mari, perspective luminoase. Ceea ce au realizat pînă acum, este numai un început. Se înfrumuseţează şi prinde viaţă stepa Uibat ! Despre prefacerile care se petrec aci cîntă acum ciobanul Dmitri Tugujekov, care se bucură de succesele vecinilor şi prietenilor săi. El cîntă nu numai despre stepa sa, ci despre toate întinderile nemărginite care sînt trezite la viaţă acum, pentru ca oamenii sovietici să trăiască tot mai îmbelşugat.

Pe scurt

☆ Peste 150.000 de tineri patrioţi lucrează în prezent pe pămînturile înţelenite din Siberia, Kazahstan, Povoljie şi Ural. In anul 1954 ei au cules prima recoltă de pe aceste pămînturi.

☆ Aparate de radio, patefoane, cele mai felurite instrumente muzicale, cărţi schiuri, mingi, plase de volei — iată doar unele din darurile pe care le primesc tinerii entuziaşti de la tovarăşii lor de muncă înainte de a pleca la drum.

☆ Familia lăcătuşului Semionov e formată din 11 persoane. Toţi membrii familiei au hotărît să plece la valorificarea pămînturilor înţelenite.

☆ Cu o deosebită grijă se ocupă Statul Sovietic de viaţa şi munca locuitorilor de pe pămînturile înţelenite. Tot mai multe maşini şi case prefabricate se trimit din uzinele din Leningrad spre Kazahstan şi Altai. Fiecare casă prefabricată este formată din 14 camere, o sală de mese, o bucătărie şi magazii etc.

☆ Comsomoliştii Institutului de Proiectări din Moscova au creat 6 posturi comsomoliste de control. Fiecare din ele verifică cum se execută proiectele uzinelor de construcţii prefabricate şi elemente din beton armat. Aceste posturi contribuie activ la executarea rapidă a documentaţiei tehnice a uzinelor în construcţie.

Plecăm toţi trei la deşţelenire

La un consiliu de familie la care trebuia să hotărîm dacă plecăm sau nu la valorificarea pămînturilor înţelenite, doi membri ai familiei s-au pronunţat de comun acord pentru plecare. Al treilea membru al familiei, din motive independente de voinţa lui, s-a abţinut deocamdată de la vot. Dar noi sperăm că Olga, fetiţa noastră care a împlinit doar 11 luni, nu va face reproşuri părinţilor săi pentru faptul că o luăm cu noi în această călătorie îndepărtată.

Atunci cînd Olga noastră se va face mare, pe acele locuri din stepă unde astăzi creşte doar păpădia, se vor ridica clădiri înalte, străzi largi vor străbate orăşelul muncitoresc, vor creşte pomi fructiferi. Dăruindu-i fetiţei noastre mere din primul rod al pomilor din stepă, noi îi vom povesti cum am supus aceste pămînturi, cum am învins toate greutăţile, cum am înaintat cu perseverenţă către ţelul propus.

Inainte de a pleca, eu şi soţia mea Evghenia am lucrat în uzina „ATE-2", eu în calitate de mecanic, ea — ca bobinatoare. Noi nu ne temem de muncă. Sîntem obişnuiţi cu maşinile, cu tehnica.

Avem acum o singură dorinţă — să lucrăm astfel, încît să merităm încrederea pe care ne-a acordat-o organizaţia de comsomol din care am plecat, să construim repede sovhozul, să arăm şi să semănăm la timp ogoarele noastre, să putem raporta patriei despre munca noastră prin fapte, prin recolte bogate.

BORIS SAVIN
mecanic la uzina „ATE-2" din Moscova

250 echipe de tineret

În R.S.S. Moldovenească porumbul e socotit o plantă naţională. Ţăranii de aici cultivă porumbul din cele mai vechi timpuri. Cine a fost prin satele noastre a mîncat desigur mămăliga atît de gustoasă. Din ce e preparată? Din făină de porumb. Dar principalul nu constă, desigur, în aceasta. Boabele şi lujerii de porumb reprezintă o hrană minunată pentru vite şi păsări.

În prezent, raionul nostru ocupă primul loc pe întreaga republică în privinţa cantităţilor de lapte obţinute de la vaci. Un rol însemnat în dobîndirea acestui succes l-a jucat porumbul. Anul trecut, colhozurile din raionul nostru au obţinut în medie cîte 25 chintale boabe porumb la hectar şi au strîns, pentru fiecare vacă cîte 8 tone nutreţ de lujeri şi foi de porumb.

În ce priveşte hrănirea cu nutreţ a viţelor cornute, porumbul formează un procentaj de 80 la sută.

Comsomoliştii şi întregul tineret din raionul nostru au primit cu căldură chemarea C.C. al Comsomolului adresată tuturor comsomoliştilor şi tineretului din satele Uniunii Sovietice de a porni campania pentru recolte bogate de porumb.

În primul rînd, noi am hotărît să lămurim comsomoliştilor şi tineretului importanţa chemării. Activiştii şi agitatorii noştri au fost trimişi în colhozuri, brigăzi şi echipe.

Tinerii colhoznici îşi iau angajamente concrete. Echipa Agripinei Marusik din colhozul „Kalinin" a hotărît să obţină cîte 55 chintale porumb la hectar, iar echipa Alexandrei Baran din colhozul „Jdanov" s-a angajat să obţină cîte 60 chintale porumb-boabe la hectar.

Un plan concret de acţiuni îşi fixează în prezent şi comitetul raional de comsomol. Ce vrem să realizăm în acest an? Suprafeţele însămînţate cu porumb în raionul nostru ating în prezent cifra de aproape 10.000 hectare. Dintre acestea 4.000 vor fi cultivate de 250 de echipe formate din comsomolişti şi tineret. Presupunem că fiecare echipă va obţine cel puţin 50 chintale boabe şi 450 chintale masă verde de porumb la hectar. Vom semăna numai seminţe hibride prin metoda cuiburilor aşezate în pătrat. 120 de tineri şi tinere urmează cursuri de perfecţionare în S.M.T.-uri.

V. KIRILLOV
secretarul comitetului raional de comsomol Lipkani din R.S.S. Moldovenească

Experienţa comsomoliştilor a reuşit

Înainte, în Ural nu se cultiva porumb. Comsomoliştii din sovhozul „Poltava", regiunea Celeabinsk, au hotărît să fie ei pionierii introducerii porumbului în sovhozul lor. Conducătorii sovhozului i-au sprijinit în această acţiune.

La propunerea comsomoliştilor a fost creată o echipă de tineret compusă din Ivan Himici, Şura Takmakova, Nina Griţaeva, Iakov Pugaci şi alţii. Echipa a început să se pregătească intens în vederea muncii practice.

Multă trudă au trebuit să depună comsomoliştii pentru ca experienţa să reuşească. Ei au avut de salvat plantele foarte plăpînde încă, de îngheţul ce a survenit la începutul lunii iunie.

De abia au scăpat semănăturile nevătămate din această încercare, că alta şi mai grea a periclitat toată truda comsomoliştilor. În primele zile ale lunii iulie, ogoarele au fost bîntuite de vînturile secetoase ce veneau din stepele Kazahstanului. Din lipsă de umezeală pămîntul a început să crape la suprafaţă.

Pentru salvarea plantelor, echipa tineretului a prăşit între rînduri în lung şi în lat. De fiecare dată înainte de această operaţie, comsomoliştii introduceau în sol cîte cincizeci de kg. de superfosfat la hectar.

Salvarea porumbului devenise o chestiune vitală pentru comsomoliştii întregului sovhoz.

Toţi cei peste o sută de comsomolişti ai sovhozului în frunte cu secretarul organizaţiei de comsomol, Saşa Blinov au ieşit pe cîmp să ajute echipa de tineret.

Spre sfîrşitul lunii iulie, porumbul a început să se dezvolte deosebit de repede. În momentul strîngerii recoltei, tulpinile au atins înălţimea de 2—2,5 metri.

Pe cele mai bune sectoare — sectoarele comsomoliste, s-a strîns o recoltă de 370 chintale de masă verde de pe fiecare hectar.

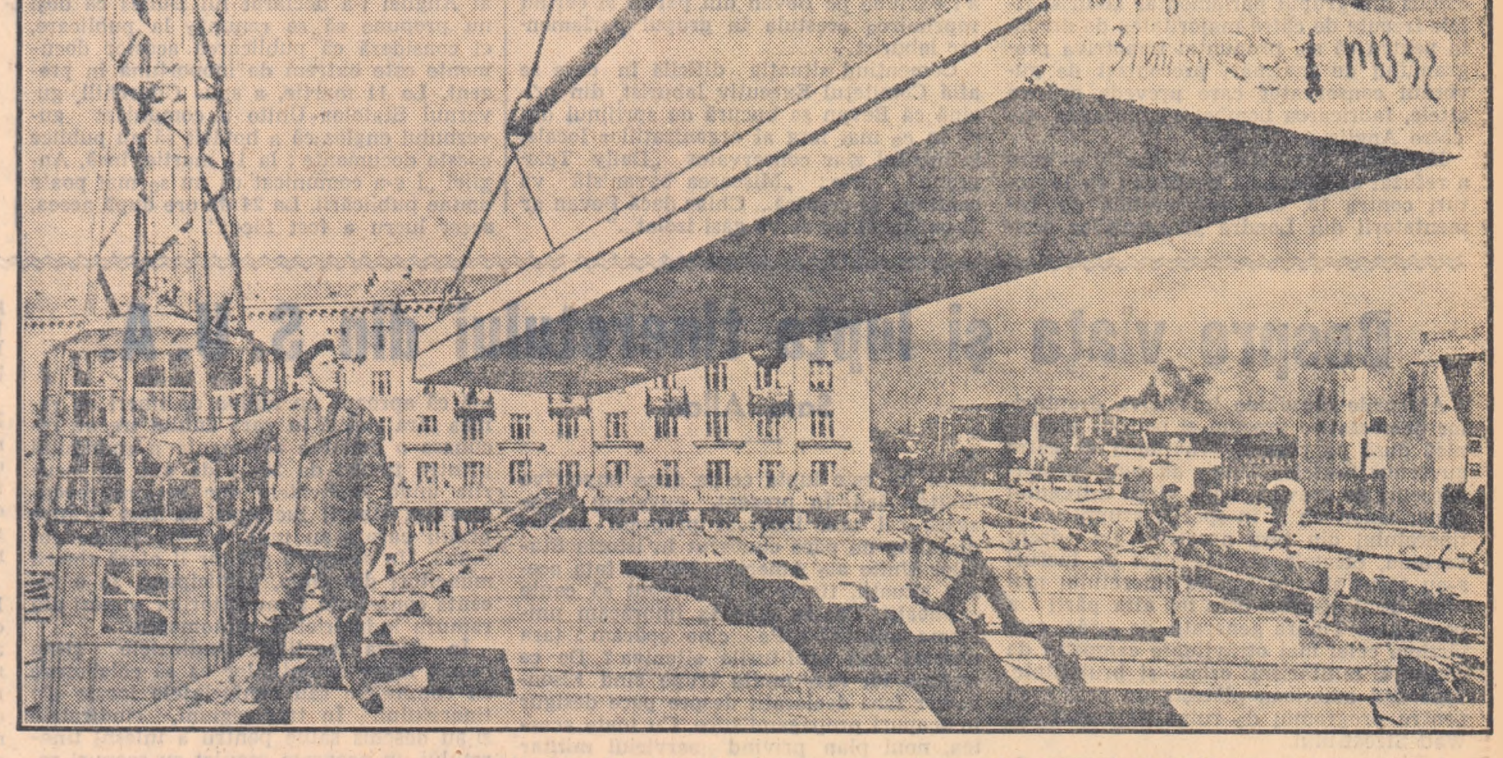
Pe scurt

☆ Tineretul sovietic răspunde cu înflăcărare la chemarea C.C. al U.T.C.L. de a merge pe şantierele de construire a uzinelor producătoare de construcţii prefabricate şi elemente din beton armat. Pe aceste şantiere au sosit pînă în prezent peste zece mii de tineri patrioţi.

☆ Noi detaşamente de tineri entuziaşti se îndreaptă în aceste zile spre ţinuturile cu pămînturi înţelenite. Peste 350.000 de tineri şi-au exprimat anul acesta dorinţa de a pleca să dea viaţă noilor pămînturi.

☆ Peste 15.000 echipe comsomoliste din Ucraina au pornit campania de cultivare a porumbului. Echipa comsomolistă condusă de Stepanida Viştak, de două ori Erou al Muncii Socialiste, din colhozul „Molotov", raionul Grebenkovski care a obţinut anul trecut o recoltă de 74 chintale porumb la hectar, s-a angajat ca în acest an să obţină o recoltă de 100 chintale la hectar.

☆ În colhozul „Krupskaia", raionul Alnaşi din R. S. S. A. Udmurtă, peste 80 hectare vor fi semănate cu porumb. 40 din ele vor fi lucrate de comsomolişti. Echipa condusă de comsomolistul Pavel Alexeev a preparat peste 30.000 ghivece nutritive pentru cultivarea porumbului.

Montarea unei case de locuit din elemente de beton armat în pasajul Blagodat din Leningrad.

TINERI ENTUZIAŞTI

(II) Scrisoare de pe şantierul comsomolist din Sverdlovsk

Tatiana Smolianinova nu e din Ural. Ea s-a născut şi a trăit o bună parte a celor 20 de ani ai ei în Ucraina, acolo unde iernile sînt blînde, unde merii înfloresc atunci cînd Uralul se află încă sub nămeţii grei de zăpadă. Tania a venit pe aceste locuri acum doi ani. Puţin timp după ce a sosit la Sverdlovsk, ea a învăţat meseria de maşinist la betonieră.

Iat-o acum pe Tania Smolianinova la cea mai importantă construcţie la care a participat vreodată — uzina de elemente din beton armat. Schela în formă de turn, pe care au fost montate cele două betoniere mînuite de ea, este deocamdată cea mai înaltă clădire de pe şantier.

Nu e uşor să lucrezi aici Vîntul îngheţat pătrunde şuierînd prin pereţii turnului. De la o vreme, Tania parcă nici nu-l simte. Toată atenţia Taniei e concentrată asupra betonierei Aici bate inima şantierului, propulsînd sîngele — betonul care e atît de necesar la construirea zidurilor uzinei. Era foarte greu, mai ales cu cîtva timp în urmă, cînd nu fusese încă făcută instalaţia de încălzire a apei din betonieră. Frigul creştea din zi în zi şi deseori cînd era lucrul în toi, apa îngheţa în betonieră.

A stat Tania şi s-a gîndit ce-i de făcut În ajutor i-au venit tovarăşele ei Asia Kaminskaia şi Vera Dobîcina şi împreună au proiectat un sistem de încălzire a betonierei. Acest sistem a dat roade destul de bune pînă s-au instalat ţevile care aduceau aburul în betonieră.

Nikolai Isakov şi prietenii săi au învăţat o nouă meserie

Cei mai mulţi tineri au venit aici din uzine, unde au lucrat ca strungari, frezori, turnători. Alţii vin din fabricile de bomboane sau din birourile întreprinderilor.

...Nikolai Isakov a lucrat pînă mai ieri ca frezor la uzina „Elektrougol" din Sverdlovsk. Într-o zi a venit la el prietenul său Gherman Cekasov.

— Ia uită-te ce scrie aici. — Şi-i arătă într-un ziar pe care-l scosese din buzunar, apelul Comitetului Regional de Comsomol prin care comsomoliştii şi tinerii erau chemaţi la construirea uzinei de elemente din beton armat.

Cu toate că pare rezervat, Nikolai e un tînăr înflăcărat, plin de entuziasm.

— S-a hotărît. Merg şi eu. Mîine vorbesc cu maistrul.

...Peste cîteva zile, Nikolai era pe şantier.

— Unde vrei să lucrezi ? — l-a întrebat cineva — ca tîmplar, ca zidar, ca betonier?

Pentru Nikolai toate aceste meserii erau la fel de necunoscute. A stat un moment pe gînduri.

— Ca zidar.

Şi a fost repartizat în brigada lui Avenir Lobanov. Şeful brigăzii, deşi tînăr, e unul dintre cei mai buni zidari din oraş. El i-a primit cît se poate de bine pe cei 16 tineri care formau brigada lui şi a început să-i înveţe meseria de zidar. Nici un membru al brigăzii nu ştia cum se aşează cărămizile. Lobanov le-a explicat, le-a şi arătat, le-a dat broşuri de specialitate şi munca s-a pus pe roate.

Din primele zile, Nikolai Isakov s-a evidenţiat. Lobanov l-a luat ca ajutor al său. Priceperea lui Nikolai creştea din zi în zi. După o lună lucra deja singur.

Curînd, brigada lui Lobanov a devenit vestită. Cu toată lipsa mîinii de lucru calificate, brigada a construit cu 188 la sută mai mult decît era prevăzut în plan.

Odată cu Nikolai a venit pe şantier şi Lidia Demina. Ea lucrase pînă atunci la o fabrică de produse zaharoase, însă visul ei era să construiască o mare uzină la care să rămînă apoi să lucreze.

Şi iată că visul i se îndeplineşte. Lidia participă la construirea uneia dintre cele mai mari uzine de construcţii din beton armat şi apoi va rămîne să lucreze aici. Deocamdată a învăţat meseria de zidar Cînd va începe să funcţioneze uzina, ea va învăţa o nouă meserie.

Mulţi dintre tinerii care au învăţat noi profesii pe şantier au devenit în cîteva luni lucrători cu o bună calificare, oameni pricepuţi în meseria lor ca şi Nikolai Isakov şi Lidia Demina. Printre ei se numără mulţi tineri ale căror nume figurează pe tabla de onoare a şantierului.

Strada fără nume

De cîteva săptămîni, la marginea Sverdlovsk-ului a apărut o nouă stradă. Cum se numeşte, nu se ştie încă — strada nu are deocamdată denumire — însă este o stradă adevărată ca toate celelalte. De-o parte şi de alta a străzii s-au înălţat case cu etaj. Din loc în loc sînt înfipţi stîlpi care susţin firele electrice...

Strada aceasta care se întinde la marginea şantierului îşi are povestea ei.

Atunci cînd inginerii au proiectat uzina de construcţii prefabricate din beton armat, au planificat şi construirea caselor pentru muncitori. Casele trebuiau să servească la început drept cămin constructorilor uzinei şi apoi muncitorilor ei. Au făcut inginerii toate socotelile, calculele şi au ajuns la concluzia că în luna mai 1955 vor da în folosinţă primele case.

Între timp şantierul a devenit şantier comsomolist. Sutele de tineri veniţi aici să lucreze au nevoie de cămin. Tinerilor li s-au dat cîteva cămine, dar sînt situate departe de locul lor de muncă şi se cheltuieşte cu transportul mulţi bani şi timp

În ajutor le-au venit comsomoliştii din oraş. Fiecare raion de comsomol şi-a luat angajamentul să construiască cîte o casă.

Aceasta s-a întîmplat în ultimele zile ale anului trecut

Zis şi făcut. Într-o sîmbătă, pe seară, au venit cîteva zeci de tineri, majoritatea studenţi şi elevi Pe locul unde trebuiau clădite casele, ei au aprins focuri pe care le-au întreţinut toată noaptea ca să se dezgheţe pămîntul. A doua zi au sosit pe şantier 2.000 de băieţi şi fete şi au început să sape temeliile. În dimineaţa următoare s-au clădit temeliile, pe urmă s-au ridicat pereţii parterului, primului etaj... La 1 februarie majoritatea caselor erau gata. Mai trebuiau puse doar geamurile la ferestre.

Casele de pe strada fără nume n-au încă numere. În locul acestora atîrnă tăbliţe : „Casa comsomolistă a raionului Lenin", „Clădirea comsomolistă a raionului Octombrie".

..Printre tinerii veniţi într-o duminică la construcţia uneia din case se aflau şi elevii din clasele superioare ale Şcolii nr 29. În ziua următoare ei au povestit tovarăşilor lor ce au văzut pe şantier. I-au auzit şi cîţiva pionieri. Chiar în ziua aceea s-au adunat la sfat.

— Ce putem face noi pentru şantier ? — întrebă unul dintre ei.

— Ce putem face ? ! — răspunse altul supărat. — Nu vezi că pe noi nu ne iau ? Cică sîntem prea mici...

— Dar eu m-am gîndit, — îi tăie vorba o pionieră. — Ce-ar fi dacă noi ne-am lua angajamentul să înfrumuseţăm una dintre casele care se construiesc ? Vom coase şi broda perdele pentru ferestre, feţe de mese, şerveţele pentru noptiere...

— Asta o puteţi face voi, fetele, dar noi? — întrebă unul dintre pionieri.

— Voi veţi aduna reproduceri după picturi, veţi face rame pentru tablouri...

— Vom aduna şi cărţi. — sări unul dintre băieţi. — Ce bine o să le pară dacă o să le dăruim şi o bibliotecă.

Despre iniţiativa de la Şcoala nr. 29 au auzit şi pionierii altor detaşamente Fiecare casă îşi are acum şcoala sau chiar mai multe şcoli ale ei, care o vor înfrumuseţa.

Pentru şantier...

Construirea rapidă a uzinei de construcţii prefabricate din beton armat este o chestiune de onoare nu numai a tinerilor de pe şantier, ci a tuturor comsomoliştilor din oraş. Mii de tineri vin în zilele libere să ajute la construcţie.

În toate întreprinderile care furnizează materiale şantierului, comsomoliştii au înfiinţat posturi de control pentru ca să nu se întîmple întîrzieri în executarea comenzilor venite de la şantierul uzinei. Comsomoliştii de la căile ferate veghează ca toate vagoanele să fie încărcate la timp.

Şi ceilalţi tineri din Sverdlovsk se îngrijesc de construirea uzinei, de oamenii care lucrează pe şantier. De pildă, comsomoliştii instituţiilor culturale şi-au luat angajamentul să-i ajute pe tovarăşii lor de pe şantierul comsomolist să-şi petreacă timpul liber plăcut şi instructiv. Aproape în fiecare seară, tinerii constructori sînt invitaţi la Teatrul de dramă, la cel de operă, la filarmonică sau vin la ei artiştii acestor teatre să prezinte spectacole pe şantier, după orele de lucru.

Tinerii artişti din oraş ajută comsomoliştilor constructori să-şi organizeze cercurile de artişti amatori. Cercul dramatic este condus de un artist de la Teatrul de dramă, în fruntea corului şi echipei de dansuri populare se află artişti ai corului de stat din Ural. soliştii sînt conduşi de un cîntăreţ de la operă Tinerii artişti plastici ajută pe constructorii uzinei să scoată o vitrină satirică.

Cu greu ai putea găsi în Sverdlovsk o organizaţie de comsomol care să nu fi făcut cîte ceva pentru şantierul lor.

★

De pe înălţimea pe care mă aflu, văd tot şantierul ca în palmă. În centru se ridică uriaşul schelet de oţel, descriind pe cerul plumburiu, contururile viitoarei uzine. În jurul său — un imens furnicar de tineri. Pretutindeni duduie motoarele. Văzînd cu ochii se înalţă clădirile, creşte uzina.

Cîtă deosebire între ceea ce se întîmplă aici şi cele ce se petrec peste ocean ! Tinerii aceştia plini de entuziasm, de dragoste de viaţă construiesc nu pentru o zi ci pentru vecie : ei ridică acum viitoarele oraşe în timp ce acolo, în apus, o mînă de miliardari uneltesc să distrugă clădirile şi aşezările omeneşti, care există de veacuri pe pămîntul Europei şi al Asiei. Nikolai Isakov şi Tania Smolianinova, Arcadi Bornovolokov şi Lidia Demina construiesc uzina de unde mîine vor ieşi noi case, locuinţe în care vor trăi oameni fericiţi, vor creşte copiii, în timp ce la Washington şi Londra, la Paris şi Bonn urmaşii lui Hitler pregătesc omenirii noi morminte.

Aceşti băieţi şi fete nu împiedică pe nimeni să trăiască, să clădească, să iubească. Vai de aceia care-i vor împiedica să-şi vadă visurile îndeplinite. Căci aceşti tineri ştiu nu numai să mînuiască mistria şi rindeaua, ei ştiu şi să apere cu dîrzenie ceea ce cu atîta trudă au realizat, ceea ce au construit în cei mai frumoşi ani ai vieţii lor.

DAN LAZARESCU

Sverdlovsk

TINERETUL DE PESTE HOTARE

In cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului

O REUNIUNE A PRIETENIEI

LENINGRAD (Agerpres). — TASS

La întreprinderi, în cluburi, în institutele de învățămînt superior și în școlile din Leningrad se țin referate și conferințe consacrate Săptămînii Mondiale a Tineretului.

O mare reuniune a prieteniei a avut loc la Casa culturii din raionul Viborg. Aici s-au adunat aproximativ 1.000 de tineri și tinere, reprezentanți ai studenților din țările de democrație populară.

Printre cei care au luat cuvîntul au fost și studentul romîn Alexandru Petculescu. „Tineretul din țara mea, a declarat el, face tot ce îi stă în putință pentru ca pacea să fie menținută".

In încheiere a avut loc un mare concert dat de cercurile de artiști amatori ale studenților.

LA TAȘKENT

TAȘKENT (Agerpres). — TASS

La 21 martie la Tașkent — R.S.S. Uzbecă — a avut loc o reuniune consacrată Săptămînii Mondiale a Tineretului.

In cadrul reuniunii au luat cuvîntul următorii reprezentanți ai tineretului din țările de democrație populară, studenți la Institutul agricol din Tașkent: Zjiung Hong (Republica Democrată Vietnam), Marcu Ion (Republica Populară Romînă), Rosci Nikol (R.P. Albania), Szabo Gyula (R.P. Ungară). Ei au vorbit despre creșterea și întărirea mișcării tineretului pentru pace în țările de democrație populară.

La sfîrșitul reuniunii a avut loc un spectacol la care au participat tineri artiști de la teatrele din Tașkent și colective de artiști amatori.

INTILNIRI CU STUDENȚII STRĂINI

SOFIA (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite:

In cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului care se desfășoară între 21 și 28 martie, la Sofia au avut loc adunări ale tineretului și întîlniri cu studenții din țările de democrație populară care studiază în institutele de învățămînt superior din Bulgaria.

Astfel de adunări au avut loc în Institutul superior economic „Karl Marx", la fabrica „Ernst Thälmann", la Școala medie tehnică economică din Sofia și la alte întreprinderi și instituții de învățămînt. Rapoarte cu privire la lupta tineretului muncitor pentru pace și un viitor mai fericit au fost prezentate de membri ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov.

IMPOTRIVA REINVIERII WEHRMACHTULUI

VIENA (Agerpres). Organizația „Tineretului Liber Austriac" sărbătorește în întreaga Austrie Săptămîna Mondială a Tineretului. În numeroase întreprinderi din Austria au loc mitinguri și adunări în cadrul cărora se iau hotărîri cu privire la stabilirea de legături cu tineretul din Germania occidentală, în vederea luptei comune împotriva primejdiei reînvierii militarismului vest-german. Tineretul din întreprinderile „Mannesmann-Trauzen" și „Siemens-Schuckert-Werke" din Viena a adresat tinerilor membri ai sindicatelor din Germania occidentală o scrisoare în care-și exprimă solidaritatea cu tineretul din Germania occidentală în lupta împotriva reînvierii wehrmachtului și împotriva recrutării. Tineretul austriac îi cheamă să lupte cu toate forțele împotriva propagandei militariste și expansioniste.

IN INTIMPINAREA FESTIVALULUI

ROMA (Agerpres). — Cu prilejul „Săptămînii Mondiale a Tineretului" (21—28 martie), tineretul din Italia își intensifică acțiunile unite împotriva pericolului unui război atomic, pentru independența și libertatea Italiei, pentru pace și progres social. Comitetul italian pentru pregătirea celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului, care se va desfășura la Varșovia, a inițiat desfășurarea unei campanii în vederea popularizării în rîndul tineretului italian a Festivalului de la Varșovia și intensificării participării tinerilor italieni la campania de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena al Consiliului Mondial al Păcii, împotriva unui război atomic.

In numeroase orașe ale Italiei, printre care Roma, Milano, Bologna, Bari, Neapole, Siena se desfășoară „sărbători ale tineretului", cu scopul de a populariza în rîndul tineretului Festivalul de la Varșovia și a intensifica participarea tineretului la strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena.

Sub presiunea membrilor de rînd ai partidului laburist

LONDRA 23 (Agerpres). — La 23 martie a avut loc la Londra ședința Comitetului Executiv al partidului laburist, care a discutat problema excluderii deputatului Aneurin Bevan, liderul aripii de stînga laburiste. Comitetul executiv a hotărît ca Bevan să rămînă în partid. Totodată a fost instituită o comisie alcătuită din opt membri din care vor face parte Clement Attlee, Edith Summerskill, Hugh Gaitskell, James Griffiths, Barbara Castle și alții, în fața căreia va fi chemat să compară personal Bevan pentru ca să dea „garanții" că pe viitor va renunța la atitudinea sa „rebelă". Comisia va prezenta apoi un referat Comitetului Executiv care se va întruni din nou la 30 martie pentru a hotărî definitiv în această problemă.

După cum se știe Aneurin Bevan, a fost exclus din grupul parlamentar laburist de către majoritatea de dreapta pentru că s-a pronunțat împotriva programului de înarmări preconizat de guvernul conservator care prevede printre altele, fabricarea bombei cu hidrogen de către Anglia.

Hotărîrea Comitetului Executiv — care a refuzat să-l excludă pe Bevan cu 14 voturi contra 13, este interpretată de comentatorii din Londra ai agențiilor occidentale ca fiind determinată de teama cercurilor conducătoare din partidul laburist de a nu provoca o sciziune în rîndurile partidului în preajma alegerilor.

Sprijinul larg de care s-a bucurat Bevan din partea organizațiilor locale laburiste a jucat un rol hotărîtor în această privință. Înainte de ședința Comitetului Executiv, ziarele britanice anunțaseră că numeroase organizații sindicale — printre care Sindicatul unit al constructorilor de mașini (care numără 620.000 de membri ai partidului laburist), sindicatul național al feroviarilor (numărînd 330.000 de membri ai partidului laburist), sindicatul minerilor din Scoția (cu peste 70.000 de membri ai partidului) trimiseseră mesaje și apeluri conducerii partidului protestînd împotriva încercărilor de a-l exclude pe Bevan din partid și cerînd reprimirea acestuia în grupul parlamentar laburist.

Comentînd situația dificilă în care se află Comitetul Executiv laburist, din pricină că Bevan se bucură de sprijinul din ce în ce mai larg al organizațiilor locale, influentul ziar conservator „Daily Telegraph" scrie: „Mișcarea bevanistă va continua să crească... Chiar dacă Bevan ar fi exclus el nu se va găsi izolat..."

Deschiderea sesiunii Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS

La 23 martie a avut loc la Moscova în Marele Palat al Kremlinului deschiderea primei sesiuni a Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. a celei de a 4-a legislaturi.

Deputații și numeroși oaspeți au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariția în lojile guvernului a conducătorilor Partidului Comunist și guvernului sovietic: N. A. Bulganin, K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciov, M. A. Suslov, P. N. Pospelov.

Sesiunea va examina următoarele probleme: alegerea comisiei de validare și a comisiilor permanente ale Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., aprobarea bugetului de stat al republicii pe anul 1955, ratificarea decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. și formarea guvernului R.S.F.S.R.

După alegerea președintelui Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., a comisiilor de validare, pentru afacerile externe și bugetară, precum și a comisiei pentru propuneri legiuitoare, a luat cuvîntul deputatul Ivan Fadeev, ministru al Finanțelor al R.S.F.S.R., care a prezentat raportul cu privire la bugetul de stat al R.S.F.S.R. pe anul 1955.

O dezmințire a agenției Tass

MOSCOVA 23 (Agerpres).—TASS

În legătură cu publicarea de către Departamentul de stat al S.U.A. a așa numitelor „documente" ale conferinței din Crimeea a șefilor celor trei guverne — U.R.S.S., S.U.A. și Anglia — care a avut loc în februarie 1945 — corespondentul din Washington al agenției United Press, referindu-se la un reprezentant al Departamentului de stat, a afirmat că guvernul sovietic și-ar fi „dat consimțămîntul pentru publicarea a trei documente din culegerea de materiale secrete ale Conferinței de la Yalta". Corespondentul agenției United Press a afirmat de asemenea că U.R.S.S. „a fost de acord cu publicarea cînd a fost întrebată despre aceasta pe căi diplomatice, în cursul anului trecut".

Agenția TASS este împuternicită să declare că această știre a agenției United Press, referitoare la declarația unui reprezentant al Departamentului de stat al S.U.A., nu corespunde realității. După cum se cunoaște, între U.R.S.S. și S.U.A. nu au avut loc nici un fel de tratative în problema publicării documentelor Conferinței de la Yalta, iar problema publicării acestor documente de către guvernul S.U.A. nu a fost prezentată guvernului U.R.S.S.

Cum ține seama Dulles de sfaturile „aliatului" britanic

LONDRA 23 (Agerpres). — După cum relatează agenția Reuter, la 22 martie W. Churchill a declarat în Camera Comunelor că el consideră „inoportună" publicarea versiunii americane a tratativelor de la Yalta din 1945. Răspunzînd la o serie de întrebări în legătură cu aceasta, primul ministru a declarat că în vara anului trecut Ministerul englez al Afacerilor Externe a fost informat că guvernul american vrea să publice o culegere de documente privitoare la conferințele din Malta, de la Yalta și de la Potsdam. Șpalturile necorectate ale documentelor de la Yalta s-au aflat la dispoziția Angliei începînd din decembrie 1954. Churchill a adăugat că, cu asentimentul său deplin ministrul Afacerilor Externe „a trimis un răspuns în care, din considerente de ordin general, obiecta împotriva publicării unor asemenea documente privind tratative internaționale importante, la atît de puțin timp după aceste tratative".

După cum a arătat Churchill, la 12 ianuarie a.c., ministrul Afacerilor Externe al Angliei i-a declarat lui Dulles că deși nu propune să se renunțe la publicare, el consideră că publicarea acestor documente este extrem de inoportună în prezent. La 11 martie, a spus Churchill, guvernul Statelor Unite a comunicat guvernului englez că a hotărît să nu publice aceste documente; la 15 martie, însă, Angliei „i s-a comunicat că nu se mai poate opune publicării. La 24 de ore după aceea, acest lucru a fost făcut".

Inceperea dezbaterilor asupra acordurilor de la Paris în Consiliul Republicii

PARIS 23 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 23 martie au început în Consiliul Republicii dezbaterile în legătură cu acordurile de la Paris. În cadrul acestor dezbateri sînt înscriși pentru a lua cuvîntul, pe lîngă cei 9 raportori din partea diferitelor Comisii senatoriale, 42 de senatori.

În ciuda tuturor manevrelor și subterfugiilor, cercurile guvernante nu au reușit totuși să evite prezentarea de propuneri relative la amendamente la proiectul de lege cu privire la ratificare.

Au fost prezentate patru amendamente. „Republicanul independent" Armando a prezentat în numele comisiei pentru producția industrială propunerea de a se include în proiectul de lege un punct care să prevadă că darea în păstrare a instrumentelor de ratificare a acordurilor de la Paris poate fi făcută abia după crearea „agenției europene pentru producția, standardizarea și repartizarea armamentelor". Coudet du Foresto, membru al partidului M.R.P. a prezentat în numele comisiei pentru producția industrială un amendament la acordul cu privire la Saar, care prevede ca schimbul instrumentelor de ratificare să aibă loc abia după încheierea convenției franco-saareze relativ la colaborarea economică.

Pinthon și Restat, membri ai „Uniunii republicanilor de stînga", au prezentat un amendament în care se propune că hotărîrea parlamentului de a ratifica acordurile de la Paris să intre în vigoare doar la 1 august 1955. Pînă atunci guvernele țărilor occidentale (S.U.A., Franța și Anglia) urmează să inițieze tratative cu guvernul Uniunii Sovietice cu privire la condițiile „dezarmării generale pe baza propunerilor franco-britanice din 11 iunie 1954 și cu privire la condițiile reglementării problemelor privitoare la Germania și Austria". În continuare autorii amendamentului propun să se creeze o „agenție europeană a armamentelor" despre care s-a amintit mai sus.

Însfîrșit, „republicanul independent" Marciulhacy a prezentat de asemenea un amendament cu privire la crearea aceleeași „agenții a armamentelor".

In afară de aceasta, comisia pentru problemele economice a adoptat în dimineața de 23 martie cu 12 voturi contra 3 o rezoluție privitoare la statutul Saarului. Această rezoluție se va discuta în ședința Consiliului Republicii. După cum se știe, orice amendament la acordurile de la Paris care ar fi adoptat de Consiliul Republicii ar face, în virtutea Constituției, ca aceste acorduri să fie repuse în discuția Adunării Naționale franceze.

La începutul ședinței a luat cuvîntul Marciulhacy, (republican independent), care a prezentat „chestiunea preliminară" cerînd guvernului să-și exprime unanimitatea în ce privește politica față de acordurile de la Paris. După ce Faure a declarat că guvernul este „solidar" în această privință, „chestiunea preliminară" a fost retrasă.

S-a dat apoi cuvîntul senatorului Michel Debre (republican socialist), care în numele Comisiei pentru afacerile externe a Consiliului Republicii a prezentat raportul asupra acordurilor de la Paris. Michel Debre, care anul trecut s-a opus proiectului defunctei „comunități europene", a prezentat de data aceasta un raport favorabil acordurilor de la Paris. În cadrul acestui raport, el s-a străduit să treacă cît mai repede peste clauzele acordurilor privitoare la militarizarea Germaniei occidentale. Deși a menționat aspectele „nesigure ale textelor propuse", raportorul s-a pronunțat pentru ratificarea acestor acorduri invocînd „fidelitatea față de alianța atlantică". Debré a declarat că rezervele manifestate de senatori față de acordurile de la Paris ar putea fi consemnate într-o moțiune. Pe această cale el încearcă să canalizeze rezervele manifestate față de acorduri, într-o astfel de moțiune, deoarece aceasta nu ar avea nici o valoare juridică, și după cum subliniază corespondenții de presă de la Paris, guvernul francez pare din această cauză dispus să accepte o asemenea moțiune.

În continuare a luat cuvîntul senatorul Pinhton (R.G.R.) care a prezentat raportul Comisiei pentru afaceri externe a Consiliului Republicii, asupra acordurilor privitoare la Saar. Deși acest raport subliniază caracterul negativ al acordului, în concluzie el se pronunță totuși în favoarea ratificării.

Ședința Consiliului Republicii continuă.

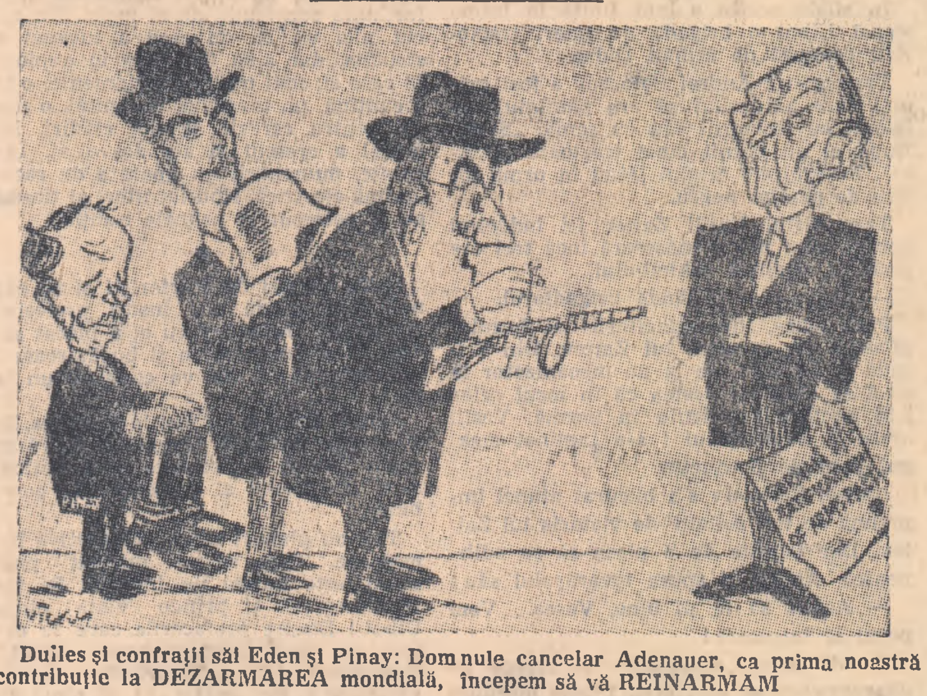
SCURTE ȘTIRI

● La 23 martie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. l-a primit pe dl. Farid El Hani, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Siriei în U.R.S.S.

● La 22 martie, a avut loc sub președinția lui A. Gromiko ședința subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Următoarea ședință a fost fixată pentru 23 martie.

● Pe baza acordului semnat la 4 august 1954 între R.P.R. și R.P.F. Iugoslavă, a fost reluată circulația feroviară între cele două țări prin punctul de frontieră Stamora-Moravița-Vîrșet. După cum se știe, traficul feroviar prin punctul de frontieră Jimbolia Kikinda a fost reluat în cursul anului trecut. (Agerpres)

● Studioul „Mosfilm" a terminat turnarea filmului artistic în culori „Romeo și Julieta", după baletul cunoscutului compozitor sovietic Serghei Prokofiev.

Dulles și confrații săi Eden și Pinay: Domnule cancelar Adenauer, ca prima noastră contribuție la DEZARMAREA mondială, începem să vă REINARMAM

Caricatură reprodusă după ziarul burghez englez „Daily Mirror"

Declarația unui ministru egiptean

CAIRO 23 (Agerpres). — Postul de radio Cairo a transmis dezmințirea ministrului Orientării Naționale al Egiptului, Salah Salem, în legătură cu afirmațiile unor agenții de informații străine că în politica externă a Egiptului s-ar contura schimbări.

Salah Salem a declarat că Egiptul nu și-a schimbat și nu-și va schimba politica față de țările arabe. Potrivit declarației sale, această politică se bazează pe principiul renunțării de a participa la pactele străine. Egiptul, a spus Salem, rămîne credincios principiilor expuse în declarația guvernelor Siriei, Egiptului și Arabiei Saudite cu privire la colaborarea politică militară și economică și așteaptă întîlnirea primilor miniștri ai statelor arabe pentru a traduce în viață acest acord. Salem a subliniat că noua organizație interarabă nu va fi legată nici cu pactul turco-irakian nici cu vreun alt bloc străin.

Salem a prevenit pe conducătorii statelor arabe că imperialiștii țes intrigi urmărind să semene sămînța discordiei și a neîncrederii în rîndul arabilor.

Cultură fizică și sport

Rezultatele etapei a IV-a a categoriei A la fotbal

Miercuri s-au desfășurat jocurile din cadrul celei de a IV-a etape a campionatului categoriei A de fotbal. Cele 6 întîlniri programate au prilejuit întreceri dîrze încheiate cu o serie de rezultate neașteptate.

În Capitală, pe stadionul Republicii peste 40.000 de spectatori au urmărit întîlnirea dintre echipele bucureștene C.C.A. și Progresul. Jocul a fost viu disputat și s-a terminat cu victoria echipei Progresul-București cu scorul de 2—1 (0—0). Fotbaliștii de la Progresul au dominat în repriza a doua și nu s-au descurajat, deși au fost conduși cu 1—0. Ei au jucat cu mult elan în continuare. Cele două puncte ale învingătorilor au fost realizate de Blujdea, care a înscris la capătul unor acțiuni spectaculoase.

Iată rezultatele înregistrate în țară:

Constanța: Locomotiva—Flamura Roșie Arad 1—0 (1—0). Echipa ceferiștilor din Constanța a reușit cea mai mare surpriză a etapei, învingînd cu 1—0 echipa campioană a țării. Unicul punct al partidei a fost înscris de Manole dintr-o lovitură liberă. Gazdele au făcut un joc bun de apărare, reușind în repriza a doua să stăvilească atacurile echipei arădene. La meci au asistat 20.000 de spectatori.

Arad: Știința Timișoara — Dinamo București 1—2 (1—0). Dinamoviștii, au repurtat o prețioasă victorie în deplasare, în fața a peste 14.000 spectatori, printre care cîteva mii de timișoreni, veniți special pentru a-și încuraja echipa. În prima repriză, studenții au avut inițiativa, dominînd mai mult și au înscris un punct prin Boros în minutul 38. După pauză bucureștenii au prestat un joc tehnic preluînd inițiativa din minutul 60 cînd Neagu a egalat. La o lovitură indirectă Barta a înscris punctul victoriei.

Orașul Stalin: Dinamo—Avîntul Reghin 1—0 (1—0). Un joc greu pentru localnici. Deși au cîștigat, dinamoviștii au trebuit să se întrebuințeze serios pentru a menține rezultatul. Singurul punct a fost realizat de Rădulescu în minutul 38. Din acest moment echipa locală a prestat un joc de apărare, făcînd față cu greu acțiunilor ofensive întreprinse de echipa din Reghin. Meciul a fost urmărit de 4.000 spectatori.

Lupeni: Minerul Petroșani — Flacăra Ploești 1—2. Flacăra a confirmat că se află în formă. Ploeștenii au jucat cu multă energie, obținînd o frumoasă și meritată victorie care-i situează pe locul trei în clasament deși au un joc mai puțin.

Tg. Mureș: Locomotiva — Locomotiva Timișoara 1—0 (0—0). Mureșenii au demonstrat că știu să joace pe teren propriu. Ei au realizat o importantă victorie în fața colegilor lor de la Timișoara care sînt învinși pentru prima oară în acest campionat. Punctul victoriei a fost înscris de Adalbert Szasz în minutul 77. Au asistat 7.000 spectatori.

După jocurile acestei etape în clasament conduce echipa Dinamo București cu 7 puncte. Pe locul doi se află echipa Progresul București cu 6 puncte urmată de Flacăra Ploești și C.C.A. cu cîte 5 puncte.

Concursul internațional de tenis de masă

Astăzi după amiază va începe în sala sporturilor de la Floreasca primul concurs internațional de tenis de masă desfășurat anul acesta în țara noastră: meciul triunghiular la care participă jucători din R. P. Ungară, R.P.F. Iugoslavă și R.P.R. Prezența celor mai valoroși maeștri ai tenisului de masă din cele trei țări suscită un interes deosebit în rîndul amatorilor de sport bucureșteni care vor avea prilejul să urmărească timp de 4 zile întreceri deosebit de interesante.

În prima zi a competiției, la ora 16,30, echipa feminină a R.P.R. va întîlni echipa Iugoslaviei. Întîlnirea este așteptată cu interes deoarece în componența celor două echipe figurează jucătoare de valoare internațională în frunte cu campioana mondială Angelica Rozeanu (R.P.R.), Ella Zeller (R.P.R.), Margita Covic, campioana R.P.F. Iugoslave pe anul acesta, Dinca Nicolici și altele. În continuare va avea loc jocul dintre echipele de băieți ale R.P.R. și R. P. Ungare. Printre cei care vor evolua în această întîlnire se află fostul campion mondial Ferenc Sido, campionul R. P. Ungare, Jozsef Koczian, Toma Reiter (R.P.R.), Mircea Popescu (R.P.R.) și Matei Gantner (R.P.R.). Jocurile pe echipe vor continua vineri cînd se vor desfășura meciurile R.P.R.—R.P.F. Iugoslavia (băieți) și R.P.R.—R.P. Ungară (fete). Sîmbătă încep întrecerile probelor de simplu.

Despre viața și lupta tineretului din S. U. A.

Sam Allan

Atacurile crescînde împotriva drepturilor democratice precum și politica războinică dusă pe plan internațional de către guvernul Statelor Unite au avut urmări deosebit de grave asupra vieții întregului popor american și în special asupra vieții tineretului din țara noastră. La drept vorbind, efectele acestor stări de lucruri s-au făcut simțite asupra tineretului mai mult decît asupra oricărei alte părți a populației. Tînăra generație de astăzi este victima celei mai otrăvitoare campanii de corupție, militarism, crimă și brutalitate. Tineretul american plătește un preț greu pentru programul de ruină națională al Wall-Street-ului.

În cea mai mare parte, tineretul american de astăzi a crescut în atmosfera otrăvită a mccarthysmului și a marii gogorițe despre așa-numita „agresiune sovietică". Dar în ciuda acestor condiții vitrege, o mare parte a tineretului Statelor Unite, adesea greșit informat și rău îndrumat, nu s-a lăsat pradă fascismului și războiului și nu a fost cîștigat printre adepții lui McCarthy și a acelor cercuri agresive care urmăresc să cucerească dominația mondială printr-un nou război. Totul ne îndreptățește să credem că tinerii americani vor putea în cele din urmă să se situeze activ de partea forțelor păcii și că, de fapt, ei se apropie continuu de nobilele idealuri ale păcii și ale democrației.

Viața de fiecare zi a tineretului Statelor Unite este profund afectată de primejdia crescîndă a războiului ca și de politica agresivă a guvernului. Războiul din Coreea a dat naștere unei adînci neliniști în sînul tineretului. Indignarea tinerilor împotriva agresiunii asupra poporului coreean s-a manifestat printr-un număr neobișnuit de mare de dezertori, lipsuri nemotivate etc. În prezent, tineretul își duce activitatea în direcția unor țeluri legate de lupta generală a poporului american, urmărind să-și facă auzit glasul de către guvernanții țării. Un exemplu de acest fel este lupta ce se duce împotriva militarizării. În prezent, guvernul lansează cel mai încărcat program militar din timp de pace cunoscut în istoria Statelor Unite ale Americii. Pus în fața acestei situații, tineretul a început să caute explicații. Pentru cine să îmbrăcăm uniforma militară? Pe cine apărăm: țara noastră sau profiturile altcuiva? De ce trebuie tot mai multe trupe cînd Eisenhower face declarații despre pace desigur în scopuri propagandistice. Cu toate acestea, noul plan privind serviciul militar prevede obligativitatea instruirii pe o perioadă nu tocmai scurtă.

Tinerii americani vor trebui să se aștepte să fie chemați oricînd în serviciul activ — și trimiși în orice parte a lumii — netinîndu-se seamă de stagiul îndeplinit anterior sau de orice schimbare intervenită între timp pe livretul militar etc. S-a ajuns pînă acolo, încît s-a propus de a se include și tinere femei în planul de instrucție militară. Acest nou plan — după propriile cuvinte ale unuia din conducătorii secretariatului apărării, John A. Hannab — „este pregătit în vederea zilei cînd se va trece la război pe față cu Uniunea Sovietică..." Și acest plan țintește la distrugerea speranței tineretului de a se restabili o viață normală ca rezultat al armistițiilor încheiate în Coreea și Indochina. Generația noastră este amenințată de primejdia de a deveni o generație în uniformă; războiul cu bomba H este singurul răspuns al Wall-Street-ului la cerințele tineretului și mai ales pretextul menit să justifice creșterea șomajului. Aceste planuri se lovesc însă chiar și de împotrivirea unor foruri ca Consiliul episcopal al bisericii metodiste și Organizația femeilor metodiste, ca și Uniunea fermierilor din Statele Unite care și-au exprimat protestul împotriva noilor planuri privind militarizarea tineretului.

Criza economică ce amenință întreaga națiune lovește de asemenea cu putere în tineret. Chiar statisticile denaturate ale guvernului, care se fac că nu bagă de seamă că aproape un milion de tineri au rămas fără slujbă în vara anului trecut, recunosc o creștere alarmantă a șomajului printre tinerii de 20-24 de ani. În locurile unde sindicatele duc acțiuni revendicative, tinerii lucrători au fost printre primii care s-au unit într-o acțiune comună. Un exemplu grăitor îl oferă tinerii muncitori din Ohio, participanți la o recentă conferință a muncitorilor șomeri din ramura industriei de automobile.

În cîteva localități sindicatele și-au numit reprezentanții lor ca să colaboreze cu comitetele sau conferințele locale ale tineretului. În trei regiuni, sindicatele și-au deschis sălile pentru a înlesni tineretului un program regulat cu scopuri recreative. În altă regiune s-au pus bazele unui comitet sindical de tineri votanți. Și astfel exemplele sînt nenumărate, dovedind creșterea și dezvoltarea activității tineretului în sînul mișcării sindicale. Acest fapt are o mare însemnătate, deoarece milioane de tineri sînt membri ai sindicatelor.

În acest sens, Liga Tineretului Muncitor, conducînd organizațiile democratice de tineret, a adresat în decembrie următoarea telegramă C.I.O.-ului (Congresul Organizațiilor industriale, unul din marile centre sindicale din S.U.A. cuprinzînd 4.500.000 membri):

„Astăzi tinerii americani șomeri constituie „un punct critic". Sînt puține speranțe ca cei 700.000 de noi șomeri care intră în fiecare an în domeniul brațelor de muncă, să-și găsească plasament. Se poate vedea rolul tineretului din recentele alegeri. (Alegerile pentru Congres care au avut loc anul trecut N. Sc. t.). Alături de mișcarea muncitorească, ei au contribuit la aspra replică dată administrației republicane.

Milioane de tineri și tinere formează o importantă parte din clasa muncitoare. Există în sindicate un mare procent de tineri între 18-30 de ani. Speranțele acestora de a căpăta de lucru, ca și pentru garantarea securității lor, stau în lupta unită pentru cîștigarea acestor drepturi, pentru rezolvarea crizei și șomajului. Cabinetul Cadillac (Comitetul consiliului prezidențial în care intră reprezentanți ai marei finanțe) are ca singur răspuns la problemele tineretului, reînnoirea amenințătoare a serviciului militar obligatoriu. In același timp, mccarthysmul caută să țină în întuneric mințile tinere"

Asaltul mccarthyst împotriva libertăților democratice a avut consecințe mai mari în sînul tineretului decît chiar mișcarea sistematică pentru anihilarea libertăților în educație. Deosebit de izbitoare este îngrozitoarea teroare dezlănțuită împotriva tinerilor între 13 și 19 ani sub masca combaterii „delictelor minorilor".

În fiecare centru urban — New York, Filadelfia, Chicago, Los Angelos etc. — se dă un asalt dezgustător prin presă și cu ajutorul poliției împotriva comuniștilor, negrilor, americanilor din America latină, în special a celor din Porto Rico, precum și împotriva tuturor tinerilor aparținînd clasei muncitoare. Ațițarea la război mccarthystă creează o atmosferă de violență și brutalitate, în încercarea ei de a da naștere „unei generații de criminali". Astfel se manifestă o creștere considerabilă a criminalității printre tineri. Această creștere, care nu trebuie să fie ignorată, a fost folosită în mod mîrșav de către autorități cu scopul de a ajuta la aprobarea planurilor guvernamentale de militarizare. Au fost arestați tineri pentru simplul motiv că stăteau la colțuri de stradă ca să se amuze. Aceștia au fost socotiți „suspecți". De asemenea, un izbitor exemplu îl constituie arestarea, nu de mult timp, la Filadelfia a 1.000 de tineri negri într-o singură noapte, deși aceștia nu comiseseră nici un delict. Nevoilor de ordin economic și distractiv ale tineretului li s-a răspuns cu închisoare și scrierile înveninate ale calomniatorilor.

Organizațiile muncitorești au simțit din plin efectele mccarthysmului. Nici chiar organizațiile care nu luptă pentru drepturile tineretului și sînt dominate de forța celor bogați n-au fost scutite. Y.M.C.A. a fost, de exemplu, calificată drept organizație subversivă, iar Congresul Ligii americanilor din Illinois acuză tinerele cercetașe, de „anti-americanism" prin faptul că răspîndesc „propaganda Națiunilor Unite".

Deși aceste organizații sînt proguvernamentale, sînt totuși suspectate. Or, tinerii se declară din ce în ce mai mult împotriva războiului și a lui McCarthy și cer ca voința lor să fie exprimată de către conducătorii organizațiilor cărora aparțin. De exemplu, studenții care fac parte din „Acțiunea democrată", o organizație liberală, au adoptat o rezoluție la Congresul lor din toamna trecută prin care se pronunță împotriva „legii de control al comunismului", precum și contra Comitetului de cercetare a activității antiamericane și a diverse forme de cenzură etc. Conferința națională a tineretului metodist a adoptat o rezoluție prin care se pronunță contra discriminărilor de orice fel precum și contra militarizării. Conferința și-a afirmat totodată credința în principiul libertății academice, a subliniat totala opoziție dintre creștinism și ideea de război și, în sfîrșit, a susținut continua cooperare internațională. Sentimente asemănătoare au fost exprimate aproape în toate organizațiile importante ale tineretului din Statele Unite.

Este de asemenea necesar să se sublinieze activitatea mereu crescîndă a comitetelor tineretului din organizațiile de negri, precum și a Asociației naționale pentru dezvoltarea națiunilor de culoare. Tineretul negru joacă și a jucat întotdeauna un rol însemnat în deosebi în sud, în lupta împotriva discriminărilor rasiale în învățămînt. Este clar că tineretul american are o puternică dorință de a fi informat și de a susține discuții libere. O dovadă a acestei afirmații este recenta apariție a lui Paul Robeson la Colegiul orășenesc din New York. Sute de tineri s-au întors din drum, sala fiind plină cu mult înainte de începerea întrunirii. Dar mai important decît aceasta este faptul că la sfîrșitul întrunirii tineri și tinere au discutat ore întregi cu Robeson. El era pur și simplu asaltat cu întrebări privind tot felul de probleme. Subiectele care trezeau cel mai puternic interes erau cele în legătură cu relațiile dintre națiuni, în special cu Uniunea Sovietică, țările de democrație populară și China.

Campania pentru schimburi de delegații studențești între Uniunea Sovietică și Statele Unite devine pe drept cuvînt o mișcare de masă. Călătoriile din trecut ale studenților americani ziariști s-au bucurat de un mare succes. O dovadă este faptul că aceștia scriu încă și acum articole și țin conferințe chiar după un an de la călătoria lor, atît de mare este cererea de informații. Dezvoltarea prieteniei dintre tinerii americani și tinerii din alte țări ale lumii și păstrarea legăturilor dintre ei, sînt tradiții ale adevăratului spirit democratic al tineretului american.

Sîntem convinși că actuala stare de izolare a tineretului american va fi odată pentru totdeauna sfărîmată.

În unire cu tineretul lumii, tinerii americani vor ști să găsească căile luptei pentru pace și colaborare internațională.

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Coppelia (orele 11), Boema (orele 19,30); Teatrul de Stat de Operetă: Lăsați-mă să cînt; Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Matei Millo; Național „I. L. Caragiale" (Studio): Nunta lui Krecinski; Tineretului: David Copperfield; Armatei (sala din B-dul G-ral Magheru): Invazia; Armatei (sala din str. 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; Municipal: Arcul de triumf; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Tania. Studioul actorului de film „C. Nottara": Mincinosul; Turneul Teatrului Maghiar de Stat din Cluj (sala C.C.S. din str. Lipscani nr. 53): Bánk Bán. (orele 15).

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Al. Popov, Volga, 8 Martie: Atențiune! Bandiții!; Republica, I. C. Frimu, Tineretului, Vasile Roaită, Al. Sahia: Poteci primejdioase; Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, Gh. Doja, Victoria: Chemarea destinului; Maxim Gorki: Crăiasa-broscuță. O poznă primejdioasă. Vînătorii veseli. Jurnalul romînesc nr. 9; Timpuri Noi: Animalele în torent. Balatonul este al nostru, Griu nou. Paharul revărsat. Jurnal de actualități; Lumina: Căderea Berlinului (seria I-a); Unirea: Amiralul Nahimov; Cultural, Rahova: Desfășurarea. ...Și Ilie face sport; C. David: Scanderbeg; T. Vladimirescu: Fără acoperiș. Umor pe sfori; Aurel Vlaicu: Mikluho Maklai; Munca: Comedianții;

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".